



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Písku rozhodl samosoudkyně Mgr. Danielou Špeldovou v právní věci

a) žalobce: **Jaroslav Koutský**, narozený 22.04.1957
sídlem Rudolfovská tř. 1817/2, 370 01 České Budějovice 6
zastoupeného advokátem: JUDr. Martin Purkyt
sídlem Arbesovo nám. 257/7, 150 00 Praha 5

b) žalobce: **Petr Koutský**, narozený 06.02.1965
sídlem Jeronýmova 688/5, 390 02 Tábor
zastoupeného advokátem: JUDr. Martin Purkyt
sídlem Arbesovo nám. 257/7, 150 00 Praha 5

proti

žalované: **Česká republika - Státní pozemkový úřad**, IČO 01312774
bytem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3
zastoupené advokátem: Mgr. David Krofta
sídlem Tyršův dům, Újezd 450/40, 118 01 Praha 1- Malá Strana

o nahrazení projevu vůle uzavřít smlouvu o převodu pozemků

takto:

- I. Řízení **se zastavuje** ohledně nároku žalobců, jímž se domáhali nahrazení projevu vůle žalované spočívající v uzavření smlouvy o bezúplatném převodu vlastnického práva k pozemku ve vlastnictví žalované dle zákona č. 229/1991 Sb. o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, se žalobci ohledně pozemků parc. č. 490/3, parc. č. 609/9, parc. č. 809/1 a parc. č. 1277/9, vše v k. ú. Písek, parc. č. 989/2, parc. č. 1136/14

a parc. č. 2417, vše v k. ú. Protivín, parc. č. 247/1 a parc. č. 439, vše v k. ú. Semice u Písku, a parc. č. 653/1 v k. ú. Milevsko, zapsaných u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek.

II. **Nahrazuje se** projev vůle žalované uzavřít se žalobci tuto smlouvu o převodu pozemků:

*Česká republika - Státní pozemkový úřad IČ 01312774
se sídlem Praha 3, Husinecká 1024/11a, PSČ 130 00 (dále jen „převodce“)*

a

*Jaroslav Koutský
nar. 22.04.1957, r.č. 570422/1622
bytem Rudolfovská tř. 1817/2, 370 01 České Budějovice 6*

x

*Petr Koutský
nar. 06.02.1965, r. č. 650206/1709 bytem Jeronýmova 1688/5, 390 02 Tábor (dále společně jen
„nabyvatelé“)*

*uzavírají podle ust. § 11a zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, v platném znění (dále jen „zákon o půdě“), tuto:
Smlouvu o převodu pozemků:*

I.

*Česká republika - Státní pozemkový úřad jako převodce spravuje mimo jiné nemovitosti (dále jen „pozemky“):
parc. č. 675/8, zapsaný na LV 10002 pro k. ú. Milevsko, obec Milevsko, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek; parc. č. 652, zapsaný na LV 10002 pro k. ú. Smrkovice, obec Písek, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek; parc. č. 58/35 a parc. č. 686, vše zapsáno na LV 10002 pro k. ú. Myšenec, obec Protivín, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek.*

II.

Nabyvatelům vznikl nárok na bezúplatný převod pozemků z vlastnictví státu podle ust. § 11a zákona o půdě, který byl oceněn Českou republikou - Státním pozemkovým úřadem.

III.

Na uspokojení nároku nabyvatelů dle čl. II. této smlouvy převodce převádí do vlastnictví nabyvatelů pozemky uvedené v čl. I. této smlouvy, včetně součástí a nabyvatelé je přijímají do svého spoluvlastnictví, a to Jaroslav Koutský v podílu o velikosti id. 1/2 a Petr Koutský v podílu o velikosti id. 1/2.

Převodce:

Česká republika - Státní pozemkový úřad

Nabyvatelé:

*Jaroslav Koutský
Petr Koutský*

III. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobcům, kteří jsou oprávněni společně a nerozdílně na náhradě nákladů řízení částku ve výši, 201 657,63 Kč, a to do tří dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobců.

Odůvodnění:

1. Žalobci se po žalované domáhali nahrazení projevu vůle uzavřít smlouvu o převodu pozemků žalobou ze dne 23. 4. 2021, že žalobci jsou oprávněnými osobami ve smyslu § 4 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů (dále také „zákon o půdě“). Jako oprávněným osobám jim dle § 4 zákona o půdě náleží náhrada dle § 11 a § 11a zákona o půdě. Právní předchůdce žalované, Pozemkový fond ČR, postupoval a nadále postupuje při uspokojování restitučního nároku žalobců svévolně a liknavě tak, že ani po více téměř 30 letech není jejich restituční nárok plně vypořádán, domáhají se žalobci, v souladu se závěry judikatury Ústavního i Nejvyššího soudu ČR, jeho vypořádání soudní cestou, a to tak, že žádají vydání náhradních pozemků specifikovaných v petitu žaloby. Žalobci jsou držiteli restitučních nároků týkajících se v minulosti odňatých pozemků, které žalobcům nebyly vydány, přičemž o tomto jejich restitučním nároku bylo v souladu se zákonem o půdě rozhodnuto několikerými rozhodnutími pozemkového úřadu (dříve Magistrátu hl. m. Prahy - odboru Pozemkový úřad, posléze Ministerstvem zemědělství ČR - Pozemkovým úřadem Praha, posléze Státního pozemkového úřadu - Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu), jejichž soupis vyplývá z příložených „Přehledů nároků a plnění nároků oprávněné osoby dle § 11“. Kromě přímých nároků žalobců přešly na žalobce (každému z žalobců ve stejném podílu) další části nároků plynoucích z rozhodnutí pozemkového úřadu na základě usnesení Okresního soudu v Táboře ze dne 15. 2. 2016, č. j. 24 D 1018/2015-102, a to jako dědictví po jejich matce Heleně Koutské, nar. dne 23. 2. 1933, zemř. dne 28. 8. 2015. Dosud nevypořádaný nárok žalobců žalovanou ke dni podání žaloby činí konkrétně 1 030 208,13 Kč pro a) žalobce a 1 036 247,72 Kč pro b) žalobce, přičemž žalobci se v současné době domáhají přecenění dílčích částí nároků plynoucích z rozhodnutí pozemkového úřadu, a tedy je možné, že bude nárok žalobců v průběhu řízení ještě navýšen. Liknavost žalované při uspokojování restitučního nároku dovozují žalobci z toho, že ani po téměř 30 letech není jejich restituční nárok zcela vypořádán. Argumentace žalované ohledně případných absencí a povinností oprávněných osob v počtu účastí v tzv. veřejných nabídkách, je z dnešního časového pohledu a judikatury zcela lichá, nemající oporu ve vyvinění se žalované ze svého nekonání a s tím spojené odpovědnosti. Žalovaná sama dlouhodobé prodlení s vypořádáním restitučního nároku žalobců odůvodňovala průměrnou délkou období od uplatnění restitučního nároku oprávněnou osobu dle zákona o půdě do úplného vypořádání nároku oprávněné osoby na náhradu dle zákona o půdě 120,14 měsíců, tedy 10,01 let. Žalobci pravidelně sledovali a též se účastnili veřejných nabídek pozemků zveřejňovaných na internetových stránkách žalované a též v sídle žalované. Do těchto nabídek však nejsou a v naprosté většině případů nebyly zařazovány takové pozemky, jež by odpovídaly vlastnostem pozemků nevydaných tak, aby byl uspokojen zákonný nárok žalobců, když i z obsahu a počtu veřejných nabídek dle zákona o půdě vyhlášených žalovanou vyplývá, že za celý rok 2013 byla zveřejněna pouze 1 veřejná nabídka dle zákona o půdě. V letech 2014, 2015, 2016 a 2017 se pak jednalo o 4 veřejné nabídky dle zákona o půdě. I přes aktivní přístup žalobců o vypořádání svého nároku formou účastí ve veřejných nabídkách podle § 11 odst. 2 zákona o půdě, žalobci tak vypořádání svého nároku nedosáhli. Restituční nárok žalobců za nevydané pozemky byl oceněn žalovanou, žalobci požádali o správné ocenění a žalovaná částečně provedla nové ocenění restitučního nároku žalobců, kdy část nevydaných pozemků ocenila jako pozemky stavební. Je třeba zdůraznit, že žalovaný se žádným způsobem nepodílel na vyhledávání příslušných dokladů a ani žádným jiným způsobem nepřispěl ke správnému ocenění nároku žalobců (judikát NS ČR sp. zn. 31 Cdo 3767/2009). Žalobci se tak v současné době musí i nadále domáhat přecenění nároků vyplývajících i z rozhodnutí vydaných ještě v nedávné době. Stejně tak žalovaná žalobce poškodila tím, že včas nezaevidovala ve prospěch žalobců přechod restitučního nároku po jejich matce. Soudní praxe postupně dovodila, že oprávněná osoba má právo

domáhat se vydání i pozemků, které nejsou žalovaným zařazeny do veřejné nabídky (č. j. 31 Cdo 3767/2009-204, č. j. I. ÚS 3169/07, sp. zn. III. ÚS 495/05, sp. zn. 28 Cdo 4265/2007, sp. zn. 28 Cdo 1781/2003, sp. zn. 28 Cdo 2281/20121, obdobně usnesení NS ČR ze 7. 10. 2010, sp. zn. 28 Cdo 2420/2010 a ze dne 20. 10. 2010, sp. zn. 28 Cdo 3613/2010, Ústavní soud ČR v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 6/05 (bod VIII/d). Žalobci navrhnou, aby soud nahradil projev vůle žalované, když jí m označené náhradní pozemky, popsane ve výroku II. rozsudku shora, jsou převoditelné. Původně žalobci navrhovali jako náhradní pozemky: *parc. č. 490/3, parc. č. 609/9, parc. č. 809/1 a parc. č. 1277/9, vše zapsáno na LV 10002 pro k. ú. Písek, obec Písek, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek; parc. č. 989/2, parc. č. 1136/14 a parc. č. 2417, vše zapsáno na LV 10002 pro k. ú. Protivín, obec Protivín, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek; parc. č. 247/1 a parc. č. 439, vše zapsáno na LV 10002 pro k. ú. Semice u Písku, obec Písek, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek; parc. č. 652 zapsaný na LV 10002 pro k. ú. Smrkovice, obec Písek, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek; parc. č. 653/1 a parc. č. 675/8, vše zapsáno na LV 10002 pro k. ú. Milevsko, obec Milevsko, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek; parc. č. 58/35 a parc. č. 686, vše zapsáno na LV 10002 pro k. ú. Myšenec, obec Protivín, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek.* Žalobci doplnili podání dne 22. 6. 2021 tak, že se doložili opětovnou žádost o přecenění nároku ze dne 18. 9. 2021 směřovanou žalované a následné zamítavé stanovisko žalované ze dne 30. 9. 2020 a následně ze dne 30. 11. 2020. Žalobci přitom tuto svou výzvu opřeli jednak o ustálené závěry judikatury Nejvyššího soudu ČR týkající se oceňování oprávněným osobám nevydaných pozemků a odborné a podložené závěry příslušných znaleckých posudků Ing. Zdeňka Tomíčka ze dne 8. 9. 2020 a 9. 9. 2020, č. 11099-259(1)–2020, 11099-259(2)–2020, 11099-259(3)–2020 a 11099-259(4)–2020, když oproti evidenci žalované by měly být i nevydané pozemky parc. č. PK 1774, PK 1803, PK 1813 a PK 2129, všechny v k. ú. Košíře (nevydané na základě rozhodnutí č. j. PÚ 18/91/15, resp. rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 4. 3. 2019, č. j. 28 C 36/2018-74), oceněny jako pozemky stavební, nicméně žalovaná stále lpí na jejich mnohonásobně nižším ocenění. Žalobci rovněž soudu sdělili, že v mezidobí od podání žaloby byla vydána dvě rozhodnutí jiných soudů, která návrhům žalobců vyhověla, když rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 27. 4. 2021, č. j. 7C 167/2017-395, byl nárok žalobců částečně uspokojen ve výši 44 408 Kč, přičemž dle sdělení informačního centra soudu žalovaná k dnešnímu dni nepodala proti rozhodnutí odvolání a rozhodnutí by tak mělo být pravomocné, a rozsudkem Okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 25. 3. 2021, č. j. 21 C 167/2017-808, pak byl nárok žalobců částečně uspokojen co do výše 159 694 Kč. Dne 31. 8. 2021 doplnili žalobci podání tak, že vyčíslili aktuální výši svého restitučního nároku a) žalobce Jaroslava Koutského celkem 978 406,63 Kč a b) žalobce Petra Koutského celkem 984 446,22 Kč. Žalobci nicméně pro úplnost uvádí, že podle jejich názoru není jejich restituční nárok ze strany žalované evidován ve správné výši, když pozemky parc. č. PK 1774, PK 1803, PK 1813 a PK 2129, všechny v k. ú. Košíře, nevydané na základě rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Krajský pozemkový úřad pro Středočeský kraj a hl. m. Praha č. j. PÚ 18/91/15, resp. rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 4. 3. 2019, č. j. 28 C 36/2018-74 (dále jen „rozhodnutí č. j. PÚ 18/91/15“), nebyly oceněny správně, tj. jako pozemky stavební. Na základě žalobci předložených znaleckých posudků zpracovaných Ing. Zdeňkem Tomíčkem měly být výše uvedené pozemky oceněny jako pozemky stavební s cenou 250 Kč/m², tj. dohromady na částku ve výši 924 500 Kč. Vzhledem k tomu, že dle rozhodnutí č. j. PÚ 18/91/15 bylo rozhodnuto tak, že žalobci nejsou vlastníky mj. pozemku parc. č. PK 1774, PK 1803, PK 1813 a PK 2129, to vše v k. ú. Košíře, každý co do spoluvlastnického podílu ve výši celkem 1/4 k těmto pozemkům, měl by restituční nárok každého ze žalobců vyplývající z rozhodnutí č. j. PÚ 18/91/15 činit celkem 231 125 Kč a nikoliv 121 344,85 Kč, jak nesprávně aktuálně eviduje žalovaná. Jelikož na nárok z rozhodnutí č. j. PÚ 18/91/15 mělo být již poskytnuto plnění ve výši 121 344,85 Kč, po odečtení této částky by tak měl celkový nárok z

tohoto rozhodnutí činit k dnešnímu dni celkem 109 780,15 Kč pro každého ze žalobců. O tuto sumu by pak měla být navýšena aktuální celková výše restitučního nároku u každého z žalobců. Liknavost žalované dokládá, že žalovaná dosud neprovedla správné ocenění restitučních nároků žalobců (sp. zn. 28 Cdo 155/2016, sp. zn. 837/2017 a sp. zn. 28 Cdo 1117/2015), žalovaná je vůči žalobcům v dlouhodobém prodlení s vypořádáním restitučních nároků, když o nevydání odňatých pozemků pro zákonné překážky bylo v posuzovaném případě rozhodnuto až v roce 2017 tj. po 27 letech, a kvalita a kvantita veřejných nabídek vyhlášených žalovaným je zcela nedostatečná a žalovaný prokazatelně upřednostňuje převody pozemků dle zákona č. 95/1999 Sb. před uspokojováním nároků oprávněných osob dle zákona č. 229/1991 Sb. (nález pléna Ústavního soudu ČR ze dne 12. 1. 2021, sp. zn. Pl. ÚS 21/19, nálezů Ústavního soudu ČR sp. zn. II. ÚS 4139/16, sp. zn. III. ÚS 495/05, rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 31 Cdo 3767/2009). K převoditelnosti náhradních pozemků odkazovali žalobci na nález Ústavního soudu ČR ze dne 1. 7. 2014 sp. zn. I. ÚS 581/14, na rozsudek Nejvyšší soud ČR v ze dne 3. 11. 2016 sp. zn. 28 Cdo 945/2016, na stanovisko Ústavního soudu ČR sp. zn. Pl. ÚS 10/13, odkazující na závěr Nejvyššího soudu ČR vyplývající z rozhodnutí sp. zn. 28 Cdo 4533/2018, dle kterého: „(...) má být interpretace překážek (výluk) bránících vydání nárokovaných nemovitostí prováděna nikoliv extenzivně, ale spíše restriktivně, s důrazem na naplnění účelu restitucí (včetně restitucí náhradních) vyjádřeného v preambuli a v § 1 zákona č. 229/1991 Sb.“, a na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 926/2020. Žalobci doplnili dne 22. 10. 2021 k ocenění nevydaných pozemků jako pozemků stavebních, že pokud jde o povahu, a tedy i ocenění, nevydaných pozemků, je potřeba vycházet z ustálené judikatury Nejvyššího soudu ČR, podle níž platí, že je potřeba uplatňovat flexibilní přístup, kdy mají soudy podle kontextu každého jednotlivého případu zohledňovat různé relevantní okolnosti a neměly by ulpívat rigidně jen na vydání územního rozhodnutí jako na podmínce uznání nevydaných pozemků za stavební. Žalobci proto především odkazují na usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 19. 2. 2020, sp. zn. 28 Cdo 100/2020, na usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 1. 3. 2017, sp. zn. 28 Cdo 4120/2016, na usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 19. 2. 2020, č. j. 28 Cdo 4148/2019-884, na rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 5. 6. 2018, sp. zn. 28 Cdo 427/2018, na rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 3. 4. 2014, sp. zn. 28 Cdo 444/2014, na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 3689/2015, ze dne 3. 2. 2016, sp. zn. 28 Cdo 2738/2020, ze dne 29. 10. 2020, sp. zn. 28 Cdo 155/2016, ze dne 21. 6. 2016, sp. zn. 28 Cdo 5249/2016, ze dne 24. 4. 2017, sp. zn. 28 Cdo 2956/2014, ze dne 25. 11. 2015, sp. zn. 28 Cdo 3971/2014, ze dne 25. 11. 2015 či sp. zn. 28 Cdo 4678/2014, ze dne 3. 6. 2015. Na základě výše citované a odkazované judikatury pro ocenění nevydaných pozemků jako pozemků stavebních, byť v době přechodu na stát evidovaných jako pozemky zemědělské, je nutné posoudit všechny relevantní okolnosti a nelze rigidně ulpívat na požadavku doložení územního rozhodnutí pro prokázání skutečnosti, že pozemky byly určeny pro stavbu a měly by být tudíž jako stavební pozemky také oceněny. Žalobcům nebyly na základě rozhodnutí žalovaného č. j. PÚ 18/91/15, resp. rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 4. 3. 2019, č. j. 28 C 36/2018-74, vydány pozemky dle PK parc. č. 1774, parc. č. 1803, parc. č. 1813 a parc. č. 2129, vše vk.ú. Košíře. Předmětné pozemky byly v době přechodu na stát (v 70. letech) v evidenci formálně vedeny jako zemědělské pozemky – role, nicméně dle dobových územních plánů a územní dokumentace byly tyto pozemky zahrnuty v plochách pro bydlení. Žalobci doplnili podání dne 8. 12. 2021, dne 23. 12. 2021 a dne 24. 1. 2022 k přecenění restitučního nároku žalobců. Žalobci doplnili podání dne 10. 2. 2022 tak, že žalobci rozhodnutím Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 8 Co 907/2021-923 ze dne 21. 12. 2021, kterým došlo k částečnému potvrzení a částečné změně rozsudku Okresního soudu v Jindřichově Hradci č. j. 12 C 167/2017-808 ze dne 25. 3. 2021 došlo k částečnému uspokojení restitučního nároku pro každého ze žalobců ve výši 504 186,55 Kč. Žalobci vzali žalobu částečně zpět, a to v rozsahu pozemků parc. č. 490/3, parc. č. 609/9, parc. č. 809/1 a parc. č. 1277/9 v k. ú. Písek, obec Písek, pozemků parc. č. 989/2, parc. č.

1136/14 a parc. č. 2417 v k. ú. Protivín, obec Protivín, pozemků parc. č. 247/1 a parc. č. 439 v k. ú. Semice u Písku, obec Písek, a pozemku parc. č. 653/1 v k. ú. Milevsko, obec Milevsko, to vše zapsáno na LV č. 10002, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek, a současně navrhli změnu (rozšíření) žaloby o další pozemky a navrhli nahradit projev vůle žalované ve vztahu k pozemkům: *parc. č. 1277/8 zapsaný na LV 10002 pro k. ú. Písek, obec Písek, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek; parc. č. 652 zapsaný na LV 10002 pro k. ú. Smrkovice, obec Písek, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek; parc. č. 675/8 a parc. č. 675/27, vše zapsáno na LV 10002 pro k. ú. Milevsko, obec Milevsko, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek; parc. č. 58/35 a parc. č. 686, vše zapsáno na LV 10002 pro k. ú. Myšenec, obec Protivín, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek; parc. č. 1116/1, parc. č. 1116/17 a parc. č. 1116/10, vše zapsáno na LV 10002 pro k. ú. Strakonice, obec Strakonice, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Strakonice; parc. č. 2072, parc. č. 1558, parc. č. 2076 a apr. č. 1049/1, vše zapsáno na LV 10002 pro k. ú. Bechyně, obec Bechyně, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Tábor; parc. č. 641/97, parc. č. 629/4, parc. č. 626/3 a parc. č. 626/4, vše zapsáno na LV 10002 pro k. ú. Vodňany, obec Vodňany, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Strakonice. Současně žalobci odůvodňovali místní příslušnost podepsaného soudu. Žalobci doplnili dne 7. 3. 2022, že jde v předmětném případě o řízení, v němž soud není vázán žalobním petitivem ve smyslu ustanovení § 153 odst. 2 o. s. ř., a pokud by se tak v průběhu řízení prokázalo, že vybraný pozemek není k převodu způsobilý, ať již pro zákonnou překážku či pro nevhodnost převodu z jiného důvodu, lze žalobě vyhovět i převodem jiného vhodného pozemku. Žalobci proto navrhli změnu žaloby rozšířením o další pozemky a navrhli nahradit projev vůle žalované ve vztahu k pozemkům: *parc. č. 1277/8 zapsaný na LV 10002 pro k. ú. Písek, obec Písek, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek; parc. č. 652 zapsaný na LV 10002 pro k. ú. Smrkovice, obec Písek, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek; parc. č. 653/1, parc. č. 675/8 a parc. č. 675/27, vše zapsáno na LV 10002 pro k. ú. Milevsko, obec Milevsko, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek; parc. č. 58/35 a parc. č. 686, vše zapsáno na LV 10002 pro k. ú. Myšenec, obec Protivín, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek; parc. č. 1531 v k. ú. Mirovice, obec Mirovice, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek; parc. č. 989/2, parc. č. 2417, parc. č. 1513/35, parc. č. 1513/34, parc. č. 2289/15, parc. č. 1371/33, parc. č. 1371/35 a parc. č. 1121/17 obec Protivín, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek.**

2. Žalovaná se ve věci vyjádřila dne 7. 5. 2021 a 14. 6. 2021 tak, že se žalobci domáhají nahrazení projevu vůle žalované uzavřít s nimi smlouvu o převodu pozemků, když důvodnost žaloby žalobci odvozují od rozhodnutí pozemkového úřadu či soudu, kterými bylo rozhodnuto o nevydání v minulosti odňatých pozemků v k. ú. Košíře. Žalovaná činí nesporným, že žalobci jsou oprávněnými osobami, které disponují platným restitučním nárokem. S podanou žalobou však žalovaná nesouhlasí a považuje ji za nedůvodnou. Žalovaná zejména zdůrazňuje, že žalobcům již nic nebrání v tom, aby svůj restituční nárok uspokojili zákonem předvídaným způsobem – ve veřejných nabídkách. Pro úspěšnost žaloby tedy nebyla splněna nezbytná podmínka. Na základě výše uvedených rozhodnutí žalobcům vznikly restituční nároky na vydání náhradních pozemků (či finanční kompenzace) za nevydané pozemky uvedené v jednotlivých rozhodnutích. Jak žalobci uvádí ve své žalobě, žalovaná několikrát provedla přecenění jejich restitučního nároku a v současné době se žalobci opět domáhají přecenění dílčích částí nároku. Žalovaná nicméně pokládá celkovou výši restitučního nároku žalobců za definitivní, a tedy mezi účastníky za nespornou, jelikož souhlasí s výši zůstatku restitučního nároku žalobců uvedenou v jejich žalobě. Po zohlednění částečného čerpání na základě účasti ve veřejných nabídkách a pravomocných rozhodnutí v řízeních vedených: a. Obvodním soudem pro Prahu 5 pod sp. zn. 11 C 87/2017, b. Okresním

soudem Praha-východ pod sp. zn. 9 C 106/2017, c. Obvodním soudem pro Prahu 10 pod sp. zn. 12 C 21/2017, d. Okresním soudem v Nymburce pod sp. zn. 7 C 192/2018 a e. Okresním soudem v Příbrami pod sp. zn. 12 C 116/2018 činí zůstatek restitučního nároku žalobce a) částku ve výši 1 030 208,13 Kč a žalobce b) částku ve výši 1 036 247,72 Kč. Celková aktuální výše restitučního nároku žalobců tak činí částku ve výši 2 066 455,86 Kč. Lze očekávat nabytí právní moci rozsudků v řízeních vedených: a) Okresním soudem v Jindřichově Hradci pod sp. zn. 12 C 167/2017 a b) Obvodním soudem pro Prahu 9 pod sp. zn. 7 C 167/2017, přičemž po jejich zohlednění bude činit zůstatek restitučního nároku žalobce a) částku ve výši 928 157,13 Kč a zůstatek restitučního nároku žalobce b) částku ve výši 934 196,72 Kč. Žalovaná pro přehlednost konstatuje, že výše uvedený zůstatek celkového restitučního nároku žalobců je tvořen součtem dílčích restitučních nároků, které vyplývají z dříve uvedených rozhodnutí vyjma tří, které již byly v minulosti plně uspokojeny, a to rozhodnutí pozemkového úřadu č. j. PÚ 18/91/7, č. j. PÚ 18/91/14 a č. j. PÚ 18/91/15. Žalovaná dále uvádí, že žalobci v současné době vedou čtyři soudní řízení, ve kterých požadují náhradní pozemky v celkové hodnotě několikanásobně vyšší, než je jejich zbývající restituční nárok. Jedná se o řízení vedené Obvodním soudem pro Prahu 8 pod sp. zn. 23 C 76/2017, Okresním soudem v České Lípě pod sp. zn. 12 C 176/2018 a zdejší řízení vedené u nadepsaného soudu. Žalovaná stručně rekapituluje, že k tomu, aby se oprávněné osoby mohly domáhat převodu konkrétně vybraných pozemků mimo zákonem předvídaný postup (tj. mimo veřejné nabídky), je třeba kumulativní splnění dvou následujících judikatorních podmínek: a. liknavý a diskriminační postup žalované vůči oprávněné osobě; b. oprávněná osoba se nemůže domoci uspokojení nároku zákonem předvídaným způsobem. Nejvyšší soud ve svém usnesení ze dne 27. 6. 2016, sp. zn. 28 Cdo 4078/2015, shrnul, že „*podle konstantní judikatury Nejvyššího soudu (srov. dále např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 17. 6. 2015, sp. zn. 28 Cdo 5389/2014, a usnesení Nejvyššího soudu ze dne 6. 10. 2015, sp. zn. 28 Cdo 1787/2015, a ze dne 6. 10. 2015, sp. zn. 28 Cdo 1540/2015) je uspokojení nároku oprávněné osoby způsobem, jenž se vymyká zákonem stanovenému postupu (srov. § 11a zákona o půdě), považováno za výjimečné, uplatnitelné v situaci, jsou-li prokázány okolnosti, na jejichž podkladě lze postup Pozemkového fondu ČR (resp. žalované) kvalifikovat jako liknavý, svévolný či diskriminační, a kdy se oprávněná osoba přes svůj aktivní přístup nemůže dlouhodobě domoci svých práv.*“ Žalovaná zároveň upozorňuje, že novelou zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „Zákon o SPÚ“) a zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen „Zákon o půdě“), z roku 2019 bylo žalované umožněno zařazovat pozemky do veřejných nabídek opakovaně, což dříve nemohla. Pokud si tak žalobci historicky stěžují na nedostatečný počet veřejných nabídek, ke kterým se pojí nabídka malého množství pozemků, s účinností této novely lze naopak zaznamenat nárůst nabízených pozemků ve veřejných nabídkách. Jen za rok 2019 nabídla žalovaná ve třech veřejných nabídkách oprávněným osobám náhradní pozemky v celkové hodnotě přesahující 90 milionů Kč. V první veřejné nabídce v roce 2020 nabídla žalovaná pozemky v hodnotě přesahující 70 milionů Kč. Případný liknavý či svévolný postup žalované pak může být hodnocen až od okamžiku vydání rozhodnutí o nevydání zabraného pozemku (rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 26. 2. 2020 sp. zn. 28 Cdo 71/2020). Vzhledem k tomu, že ve světle ustálené judikatury je řízení o vypořádání restitučních nároků řízením soukromoprávním, je v případě nesouhlasu s oceněním nevydaných pozemků povinností restituentů, aby se aktivně snažili domoci přecenění těchto pozemků a svoji nespokojenost žalované alespoň indikovali. Žalobci nijak neprokázali, že by jim bránily v uspokojení jejich nároku ve veřejných nabídkách jakékoli překážky. Vzhledem k poměru všech vyhlášených veřejných nabídek, kterých se žalobci mohli účastnit, a kterých se skutečně zúčastnili, nelze považovat aktivitu žalobců za dostačující. K účasti žalobců ve veřejných nabídkách žalovaná rovněž uvádí, že účast žalobců ve veřejných nabídkách byla mnohdy zcela zjevně toliko zdánlivým projevem zájmu o nabytí pozemků. Například z protokolu o vyhodnocení výzvy k podání veřejné

nabídky ze dne 15. 2. 2018 je patrné, že žalobci sice projeví formálně zájem o převod pozemků, nicméně nabídli za jejich nabytí částku ve výši 0 Kč. Z jednání žalobců je zřejmé, že jejich vůle nabýt pozemky ve veřejných nabídkách nebyla vážná a pravá, jejich snaha tzv. „přihazovat“ v druhém kole veřejných nabídek byla dle všeho deklarována toliko formálně. O tom svědčí například skutečnost, že v případě pozemků, které byly později převedeny za částku 82 000 Kč, žalobci, respektive pan Jaroslav Koutský nabídl pouhých 15 000 Kč. Zákon o půdě žalované neukládá povinnost nabízet pozemky o určitých výměřích, tvarech či s určitými vlastnostmi, otázka tvrzené nedostatečnosti pozemků nabízených ve veřejných nabídkách je tedy pouhým subjektivním názorem žalobců, jenž nemá žádnou oporu ani v zákoně, ani v judikatuře, ani ve skutečném stavu veřejných nabídek. K dnešnímu dni byly vypořádány restituční nároky ve výši odpovídající více než 96 % všech evidovaných nároků, přičemž 100 % vypořádání veškerých nároků lze považovat za prakticky nemožné (řada oprávněných osob nekomunikuje, vzhledem k již nízkému zbytku nároku nemá o převod dalšího pozemku zájem, nedošlo k dědění nároku apod.). Celkové množství restituentů, kterým vzniklo právo na převod náhradního pozemku, dosahuje přibližně 190 000 osob, probíhající spory o náhradu projevu vůle k převodu pozemků jsou nicméně záležitostí pouze přibližně 250 oprávněných osob. tj. pouze přibližně 1,3 promile z nich. Žalovaná taktéž zásadně nesouhlasí s tvrzením, že by svévolně či bezdůvodně manipulovala s pozemky ve veřejných nabídkách a k věci dodává, že je povinna zařazovat do veřejných nabídek pouze takové pozemky, které jsou vhodné k převodu jako náhradní pozemky. V této souvislosti je též povinna nabízené pozemky z nabídky stáhnout, a to vždy když se nabízené pozemek stane nadále nezpůsobilým k převodu. Žalovaná je tedy toho názoru, že rozsah veřejných nabídek byl a stále je dostatečný jak po stránce kvantitativní, tak po stránce kvalitativní, což prokazují i doložené přehledy pozemků zařazených do veřejných nabídek v posledních letech. Žalovaná není povinna sestavovat oprávněným osobám individualizované nabídky, a proto žalovaná organizuje veřejné nabídky, ve kterých označuje pozemky k převodu vhodné a kterých se i žalobci mohli a stále mohou účastnit. Na základě patnácti výše uvedených rozhodnutí pozemkového úřadu bylo pravomocně rozhodnuto, že žalobcům a dalším oprávněným osobám nemohou být vráceny odňaté pozemky v k. ú. Košíře, o celkové rozloze 102 375 m². Každému z žalobců náležela náhrada za část těchto nevydaných pozemků, celkem na oba žalobce připadlo necelých 4,96 hektarů nevydaných pozemků po zohlednění všech zděděných nároků. Z výše uvedeného vyplývá, že za nevydaných 4,96 ha půdy již žalobci získali celkem přes 27,85 ha náhradních pozemků, z toho celkově kolem 4,7 ha náhradních pozemků v obci Praha. Zákon o půdě ve své preambuli výslovně uvádí snahu „*zmírnit následky některých majetkových krivd*“ (nikoli ambici je zcela odstranit). Z výše uvedeného přehledu je zřejmé, že majetková krivda žalobců již byla plně kompenzována, když žalobci již získali z majetku státu několikanásobně větší množství půdy, než bylo jim a jejich právním předchůdcům trvale odebráno (a stále disponují přibližně dvěma pětinaми nominální hodnoty celkového nároku). Žalovaná neshledala překážky převoditelnosti pouze k pozemkům *parc. č. 675/8, zapsaný na LV 10002 pro k. ú. Milevsko, obec Milevsko, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek; parc. č. 652, zapsaný na LV 10002 pro k. ú. Smrkovice, obec Písek, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek; parc. č. 58/35 a parc. č. 686, vše zapsáno na LV 10002 pro k.ú. Myšenec, obec Protivín, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek*. S ohledem na vše výše uvedené žalovaná navrhuje, aby soud žalobu v celém rozsahu zamítl a přiznal žalované plnou náhradu nákladů řízení. Žalovaný dne 31. 10. 2021 doplnil, že k opětovné žádosti žalobců o přecenění restitučního nároku sdělila žalovaná dne 2. 1. 2020 stanovisko specializovaného ústředního orgánu žalované, konkrétně Oddělení restitucí, ze dne 16. 12. 2019, obsahující závěr, že doložené výřezy směrných územních plánů nejsou dle stavebních předpisů platných v době převzetí pozemků státem, konkrétně dle § 2 vyhlášky č. 144/1959 Ú.l. a § 6 vyhlášky č. 85/1976 Sb., dostačujícím podkladem pro projednání žádosti žalobců, tedy pro posouzení pozemků jako stavebních, a dále dne 30. 11.

2020 žalovaná v další reakci odkázala na svou dřívější argumentaci a upřesnila své vyjádření o skutečnost, že směrné územní plány pozemky určené pro stavbu pro svou obecnost a z hlediska jejich účelu, kterým je zejména rozvrh ploch podle různých účelů, pozemky určené pro stavbu nevymezovaly. Žalovaná odkázala na aktuální ocenění předmětných pozemků znalce Ing. Jiřího Cihláře a zdůrazňuje, že žalobci požadují převod náhradních pozemků v k. ú. Písek, Protivín, Semice u Písku, Smrkovice, Milevsko a Myšenec v hodnotě představující částku 4 949 998,99 Kč. Vzhledem ke skutečnosti, že souhrnná výše restitučního nároku činí v současné době pro žalobce Jaroslava Koutského 978 406,62 Kč a pro žalobce Petra Koutského 984 446,25 Kč, nelze považovat žalobci požadované náhradní pozemky za adekvátní náhradu, když více než dvojnásobně převyšují hodnotu jejich celkového restitučního nároku. V případě, že by žalobcům byly vydány všechny požadované pozemky, byl by nárok žalobců významně přecerpan a vydání by bylo v rozporu nejen s restitučním zákonodárstvím, ale též i s judikaturou Nejvyššího soudu. Případným převodem všech výše uvedených náhradních pozemků by nepochybně došlo k bezdůvodnému obohacení na straně žalobců, když nelze opomenout, že případné bezdůvodné obohacení by fakticky dosahovalo částky značně vyšší, když tržní hodnota pozemků je nepochybně mnohonásobná, než cena pozemků stanovená dle oceňovacích předpisů platných ke dni účinnosti zákona o půdě (k tomu např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 9. 12. 2020, sp. zn. 28 Cdo 3455/2020). Žalovaný doplnil dne 3. 1. 2022 k přecenění restitučního nároku, že žalovaná sděluje, že setrvává na svém negativním stanovisku k přecenění restitučního nároku plynoucího z rozhodnutí žalované č. j. PÚ 18/91/15 ve spojení s rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 4. 3. 2019, č. j. 28 C 36/2018-74. Žalovaná je přesvědčena, že žalobci nově předložené důkazy žalobci nejsou takovým podkladem, jenž by odůvodnil přecenění restitučního nároku plynoucího z rozhodnutí žalované č.j. PÚ 18/91/15 ve spojení s rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 4. 3. 2019, č.j. 28 C 36/2018-74. Žalovaná proto nadále setrvává na svém stanovisku, že ocenění pozemků bylo učiněno správně a důvod k dalšímu přecenění (navýšení nároku žalobců) není dán. K ocenění náhradních pozemků doplnil žalovaný, že žalovaná se plně ztotožňuje s oceněním náhradních pozemků Ing. Jiřím Cihlářem ve znaleckém posudku č. 3073-365/2021 ze dne 15. 10. 2021. Znalec ocenil náhradní pozemky komplexně zejména s přihlédnutím k jejich aktuálnímu stavu a územně-plánovací dokumentaci, a nikoliv pouze dle informací uvedených v katastru nemovitostí, na které žalobci odkazují ve svém vyjádření ze dne 22. 11. 2021. Žalovaný dne 15. 2. 2022 doplnil, že s částečným zpětvzetím žaloby ze dne 10. 2. 2022 v rozsahu pozemků parc. č. 490/3, parc. č. 609/9, parc. č. 809/1 a parc. č. 1277/9 v k. ú. Písek, obec Písek, parc. č. 989/2, parc. č. 1136/14 a parc. č. 2417 v k. ú. Protivín, obec Protivín, parc. č. 247/1 a parc. č. 439 v k. ú. Semice u Písku, obec Písek, a parc. č. 653/1 v k. ú. Milevsko, obec Milevsko vyslovuje souhlas. Žalovaná sdělila dne 9. 3. 2022 při jednání, že restituční nárok žalobců se u každého snížil o 2 313 Kč v důsledku rozhodnutí Okresního soudu v České Lípě ve věci sp. zn. 12 C 76/2017.

3. Z usnesení Okresního soudu v Táboře č. j. 24 D1018/2015-102 ze dne 15. 2. 2016 soud zjistil, že žalobci se stali dědici po Heleně Koutské, nar. 23. 2. 1933, zemř. 28. 8. 2015, a nabyli mj. vlastnictví stejným dílem restituční nárok vůči Státnímu pozemkovému úřadu o nároku uplatněném podle zák. č. 229/1991 Sb. v platném znění k pozemkům v k. ú. Košíře, kde řízení nebylo dosud skončeno a hodnotu dosud nevypořádaného restitučního nároku nelze určit a restituční nárok vůči témuž úřadu vyplývajících z dosavadních rozhodnutí pozemkového úřadu ve věci nevydání pozemků v k. ú. Košíře a přiznání náhrady za ně v celkové výši 790 844,90 Kč.
4. Podle oznámení o přechodu nároků ze dne 27. 6. 2016 s podacím razítkem žalovaného ze dne 1. 7. 2016 žalobci dali na vědomí, že došlo k přechodu nevypořádaného restitučního nároku zůstavitelky Heleny Koutské, nar. 23. 2. 1933, zemř. 28. 8. 2015, na žalobce, a to ve

výši 790 844,90 Kč. Současně žalobci požádali o zaevidování restitučního nároku v jejich prospěch a o zaslání aktuálního přehledu nároků a plnění nároků oprávněných osob.

5. Z Přehledu nároků a plnění nároků § 11 ze dne 6. 1. 2021 je ve vztahu k žalobci a) zřejmé, že nárok za nevydané pozemky tohoto žalobce činí 1 030 208,13 Kč.
6. Z Přehledu nároků a plnění nároků § 11 ze dne 6. 1. 2021 je ve vztahu k žalobci b) zřejmé, že nárok za nevydané pozemky tohoto žalobce činí 1 036 247,72 Kč.
7. Emailovou komunikací mezi právním zástupcem žalobců a žalovaným ze dnů 6. 4. 2017 až 10. 5. 2017 bylo prokázáno, že k převedení nároků žalobců za nevydané pozemky po zemřelé matce došlo dne 10. 5. 2017.
8. Z opětovné žádosti o přecenění ze dne 18. 9. 2020 je zřejmé, že žalobci se domáhali správného ocenění restitučního nároku vyplývajícího z rozhodnutí č. j. PÚ 18/91/15 resp. rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 č. j. 28 C 36/2018-74 ze dne 4. 3. 2019. Žalobci odkazovali na ocenění pozemků parc. č. PK 1774, PK 1803, PK 1813, PK 2129, vše v k. ú. Košíře dle znaleckého posudku Ing. Tomíčka č. 11099-259(1)-2020, č. 11099-259(2)-2020, č. 11099-259(3)-2020 a č. 11099-259(4)-2020 na částku 924 500 Kč na místo 50 129,40 Kč.
9. Ze sdělení žalovaného ze dne 30. 9. 2020 bylo zjištěno, že věc byla předána oddělení restitucí.
10. Ze sdělení žalovaného ze dne 30. 11. 2020 bylo zjištěno, že k podání žádosti na projednání v PÚŘ nejsou směrné územní plány dostačujícím podkladem.
11. Z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 č. j. 21 C 318/2011-44 ze dne 26. 7. 2012 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. 30 Co 523/2012-72 ze dne 15. 1. 2013 soud zjistil, že ve věci 3. osob bylo vyhověno žalobě proti žalovanému na nahrazení projevu vůle souhlasu s uzavřením smlouvy o bezúplatném převodu pozemku parc. č. 1793/1 v k. ú. Uhřetíněves, zapsaného u Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu, Katastrální pracoviště Praha.
12. Podle sdělení Odboru řízení restitucí sp. zn, SPU 530796, 538837/2014 R, ze dne 13. 11. 2014 mj. průměrná délka období od právní moci rozhodnutí pozemkového úřadu do úplného vypořádání nároku oprávněné osoby na náhradu dle zák. č. 229/1991 Sb. v platném znění činí 120,14 měsíce tj. 10,01 let.
13. Soud měl k dispozici přihlášku žalobce a) jako oprávněné osoby k veřejné nabídce pozemků určeným k převodu oprávněným osobám ze dne 18. 11. 2005 ohledně převodu pozemků v k. ú. Plavsko specifikovaných v příloze, přihlášku žalobce b) jako oprávněné osoby k veřejné nabídce pozemků určeným k převodu oprávněným osobám ze dne 18. 11. 2005 ohledně převodu pozemků v k. ú. Plavsko specifikovaných v příloze, přihlášku matky žalobců jako oprávněné osoby k veřejné nabídce pozemků určeným k převodu oprávněným osobám ze dne 18. 11. 2005 ohledně převodu pozemků v k. ú. Plavsko specifikovaných v příloze, přihlášku žalobce a) jako oprávněné osoby k veřejné nabídce pozemků určeným k převodu oprávněným osobám ze dne 18. 11. 2005 ohledně převodu pozemku parc. č. 48/1 a parc. č. 48/3 v k. ú. Panenské Břežany, přihlášku žalobce b) jako oprávněné osoby k veřejné nabídce pozemků určeným k převodu oprávněným osobám ze dne 18. 11. 2005 ohledně převodu pozemku parc. č. 48/1 a parc. č. 48/3 v k. ú. Panenské Břežany, přihlášku matky žalobců jako oprávněné osoby k veřejné nabídce pozemků určeným k převodu oprávněným osobám ze dne 18. 11. 2005 ohledně převodu pozemku parc. č. 48/1 a parc. č. 48/3 v k. ú. Panenské Břežany, přihlášku žalobce a) jako oprávněné osoby k veřejné nabídce pozemků určeným k převodu oprávněným osobám ze dne 18. 11. 2005 ohledně převodu pozemku parc. č. 165/26 v k. ú. Tuchoměřice, přihlášku žalobce b) jako oprávněné osoby k veřejné nabídce

- pozemků určeným k převodu oprávněným osobám ze dne 18. 11. 2005 ohledně převodu pozemku parc. č. 165/26 v k. ú. Tuchoměřice a přihlášku matky žalobců jako oprávněné osoby k veřejné nabídce pozemků určeným k převodu oprávněným osobám ze dne 18. 11. 2005 ohledně převodu pozemku parc. č. 165/26 v k.ú. Tuchoměřice.
14. Sdělení PF ČR zn. PFCR 505614/2012/105/Ně ze dne 7. 11. 2012 je informací pro žalobce a) k žádosti o převod pozemku podle zákona č. 95/1999 Sb. v platném znění (o prodeji půdy), konkrétně pozemku parc. č. KN 104/33 v k. ú. Žírec.
 15. Sdělení PF ČR zn. PFCR 517947/2012/54/Líb ze dne 14. 11. 2012 je informací pro žalobce a) k žádosti o převod pozemku podle zákona č. 95/1999 Sb. v platném znění (o prodeji půdy), konkrétně pozemku parc. č. KN 364/1 a KN 571/1 v k. ú. Svoboda nad Úpou.
 16. Z výzvy žalovaného žalobci a) k podání nabídky nároků na převod pozemku zn. 380692/2013 ze dne 8. 10. 2013 vyplývá, že byl vyzván k podání nabídky na převod pozemku podle zák. č. 229/1991 Sb. v platném znění, a to do 14. 11. 2013 ohledně pozemku parc. č. KN 914/29 v k. ú. Čimice.
 17. Soud měl k dispozici žádost žalobce a) ze dne 13. 2. 2015 o převod pozemku parc. č. 136/6 v k. ú. Šumburk nad Děsnou, žádost žalobce a) ze dne 13. 2. 2015 o převod pozemku parc. č. 142/1 v k. ú. Šumburk nad Děsnou, žádost žalobce a) ze dne 13. 2. 2015 o převod pozemku parc. č. 902/1 v k. ú. Polubný, žádost žalobců o převod zemědělského pozemku ze dne 3. 5. 2016, žádost žalobců o převod zemědělského pozemku ze dne 3. 4. 2017 a žádost žalobců o převod zemědělského pozemku ze dne 1. 4. 2017.
 18. Současně měl soud k dispozici protokol z vyhodnocení výzvy k podání nabídky nároků ze dne 29. 6. 2016 týkající se pozemku parc. č. 1447/38 v k. ú. Řeporyje (žalobci 4. místo), protokol z vyhodnocení výzvy k podání nabídky nároků ze dne 18. 5. 2017 týkající se pozemku parc. č. 456/4 v k. ú. Jílové u Hodkovic nad Modelkou (žalobci 3. místo), protokol z vyhodnocení výzvy k podání nabídky nároků ze dne 17. 5. 2017 týkající se pozemku parc. č. 537/101 k. ú. Háje (žalobci 15. místo), protokol z vyhodnocení výzvy k podání nabídky nároků ze dne 18. 5. 2017 týkající se pozemku parc. č. 595/1 v k. ú. Dolní Rokytnice (žalobci 11. místo), protokoly z vyhodnocení výzvy k podání nabídky nároků ze dne 31. 5. 2017 týkající se pozemků parc. č. 4057, 4137a 4340 v k. ú. Budišov nad Budišovkou (žalobci 3., 2., 2. místo), protokol z vyhodnocení výzvy k podání nabídky nároků ze dne 30. 5. 2017 týkající se pozemku parc. č. 1324/1 v k. ú. Údolí u Nových Hradů (žalobci 3. místo), protokol z vyhodnocení výzvy k podání nabídky nároků ze dne 18. 5. 2017 týkající se pozemku parc. č. 577/6 v k. ú. Horní Rokytnice nad Jizerou (žalobci 8. místo), protokol z vyhodnocení výzvy k podání nabídky nároků ze dne 31. 5. 2017 týkající se pozemku parc. č. 156/11 v k. ú. Písková Lhota (žalobci 3. místo).
 19. Ze žádosti žalobců o správné ocenění rozhodnutí pozemkového úřadu ze dne 1. 6. 2015, která není podepsána, se domáhala přecenění pozemků v k. ú. Košíře Dagmar Hlasová.
 20. Stanovisko žalovaného zn. SPU 339909/2015/01/La ze dne 10. 7. 2015 uvádí, že nebylo možné pozemky v k. ú. Košíře přecenit, neboť nebyl prokázán jejich stavební charakter.
 21. Soud měl k dispozici znění rozsudku Nejvyššího soudu ČR, č. j. 31 Cdo 3767/2009-204 ze dne 9. 12. 2009, nálezu Ústavního soudu ČR sp. zn. I. ÚS 3169/07 ze dne 13. 1. 2010.
 22. Ze zprávy NKÚ Věstníku Nejvyššího kontrolního úřadu 2003 č. 02/14 bylo zjištěno mj. k bezúplatným převodům, že Pozemkový fond ČR upřednostnil prodej státní půdy před vypořádáním nároku oprávněných osob v rámci restitucí. Přitom podle § 19 odst. 1 zák. č. 95/1999 Sb. nejsou tímto zákonem dotčeny zvláštní předpisy o převodu nemovitostí, mezi

něž patří mj. zák. č. 229/1991 Sb. Přesto jsou pozemky převáděny v obcích, kde nejsou dosud vypořádány restituční nároky, a to přednostně prodejem ve veřejné nabídce a soutěži. Oprávněné osoby se mohou přihlásit i v rámci prodeje půdy do nabídky či soutěže, při prodeji pozemků však mají restituční postavení žadatelů nikoliv věřitelů. Cena půdy se při prodeji stanoví podle jiného cenového předpisu než při restitucích, kde se odvíjí od cenového předpisu účinného k 24. 6. 1991. Stát prostřednictvím PF ČR prodává zemědělskou půdu za minimální cenu, a to přesto, že závazky státu vyplývající z restitučních zákonů nejsou splněny.

23. Z informativních výpisů z katastru nemovitostí pozemků: parc. č. 490/3, pare. č. 609/9, pare. č. 809/1 a pare. č. 1277/9, vše zapsáno na LV10002 pro k. ú. Písek, obec Písek, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek; Parc. č. 989/2, pare. č. 1136/14 a pare. č. 2417, vše zapsáno na LV10002 pro k. ú. Protivín, obec Protivín, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek, parc. č. 247/1 a pare. č. 439, vše zapsáno na LV10002 pro k. ú. Semice u Písku, obec Písek, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek; Parc. č. 652 zapsaný na LV 10002 pro k.ú. Smrkovice, obec Písek, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek; Parc. č. 653/1 a pare. č. 675/8, vše zapsáno na LV 10002 pro k.ú. Milevsko, obec Milevsko, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek; Parc. č. 58/35 a pare. č. 686, vše zapsáno na LV 10002 pro k.ú. Myšenec, obec Protivín, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek, je patrné, že jsou ve vlastnictví ČR s právem hospodaření žalovaného.
24. Z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 č. j. 28 C 36/2018-74 ze dne 4. 3. 2019 je zřejmé, že bylo vyhověno žalobě žalobců tak, že mají nárok na náhradu za pozemky parc. č. PK 1803, PK 1806, PK 1813, PK 2129, zapsaných dosud jako 1803/1, 1803/2, 1806/1, 1806/2, 1813/1, 1813/2, 2129/1, 1748/10, 1748/14, 1748/17, 1748/20, 1748/22, 1748/25 a 2129/2, vše v k. ú. Košíře, přičemž tento rozsudek nahrazuje rozhodnutí SPÚ - KPÚ pro středočeský kraj a hl. m. Prahu č. j. PÚ 18/91/15 ze dne 16. 1. 2018.
25. Soud měl k dispozici judikát Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 3818/2019, dle něhož mj. za územně plánovací dokumentaci dle § 11a odst. 13 zák. o půdě lze považovat i schválený směrný územní plán, přičemž nevydané pozemky je třeba ocenit jako pozemky stavební (sp. zn. 28 Cdo 1816/20213, sp. zn. 28 Cdo 4758/2016, sp. zn. 28 Cdo 4047/2017).
26. Ze znaleckého posudku Ing. Zdeňka Tomíčka č. 11099-259(1) – 2020 ze dne 8. 9. 2020 včetně vyhotovení rozsudku č. j. 28 C 36/2018-74 Obvodního soudu pro Prahu 5 v příloze soud zjistil, že cena pozemku parc. č. PK 1774 v k. ú. Košíře činí 75 000 Kč.
27. Ze znaleckého posudku Ing. Zdeňka Tomíčka č. 11099-259(2) – 2020 ze dne 8. 9. 2020 včetně vyhotovení rozsudku č. j. 28 C 36/2018-74 Obvodního soudu pro Prahu 5 v příloze soud zjistil, že cena pozemku parc. č. PK 803 v k. ú. Košíře činí 71 500 Kč.
28. Ze znaleckého posudku Ing. Zdeňka Tomíčka č. 11099-259(3) – 2020 ze dne 8. 9. 2020 včetně vyhotovení rozsudku č. j. 28 C 36/2018-74 Obvodního soudu pro Prahu 5 v příloze soud zjistil, že cena pozemku parc. č. PK 1813 v k. ú. Košíře činí 77 500 Kč.
29. Ze znaleckého posudku Ing. Zdeňka Tomíčka č. 11099-259(4) – 2020 ze dne 9. 9. 2020 včetně vyhotovení rozsudku č. j. 28 C 36/2018-74 Obvodního soudu pro Prahu 5 v příloze soud zjistil, že cena pozemku parc. č. PK 2129 v k. ú. Košíře činí 700 500 Kč.
30. Soud měl k dispozici rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 27. 4. 2021 č. j. 7 C 167/2017-395 a rozsudek Okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 25. 3. 2021, č. j. 12 C 167/2017-808, přičemž těmito rozhodnutími bylo zčásti či zcela vyhověno žalobě žalobců

proti žalovanému o nahrazení projevu vůle uzavřením smlouvy o vydání náhradních pozemků.

31. Z Kupní smlouvy ze dne 2. 10. 2003 soud zjistil, že žalovaný (resp. jeho právní předchůdce) uzavřel kupní smlouvu s JUDr. Milošem Červenkou, kterému touto smlouvou převedl pozemky v k. ú. Záběhlice za celkovou kupní cenu 1 814 900 Kč, kdy pouze část kupní ceny byla hrazena postoupenými restitučními nároky a zbytek kupní ceny ve výši 849 905 Kč je hrazen v ročních splátkách až do roku 2033 bez jakéhokoli úročení či ztráty výhody splátek.
32. Smlouvou ze dne 11. 12. 2002 žalovaný převedl pozemky v k. ú. Slivenec, obec Praha, kupní smlouvou na Štěpánku Griffith Jones.
33. Soud měl k dispozici Rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkový úřad Praha č.j. PÚ 18/91/5 ze dne 16.8.2012 o vlastnictví žalobců pozemků KN část parc. č. 1566/2, část parc. č. 1566/3, část parc. č. 1587/2, část parc. č. 1587/3 v k. ú. Košíře ve spojení s usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 č. j. 26 C 225/2012 ze dne 29. 6. 2017, Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkový úřad č. j. PÚ 1094/01 ze dne 12. 4. 2001 o vlastnictví žalobců pozemků KN parc. č. 1837/1, parc. č. 1837/11, parc. č. 1837/12, parc. č. 1837/14 v k. ú. Košíře, Rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkový úřad Praha č. j. PÚ 141/04 ze dne 27. 1. 2004 o vlastnictví žalobců pozemků KN parc. č. 1531/1 v k. ú. Košíře, Rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkový úřad Praha č. j. PÚ 152/07 ze dne 19. 1. 2007 o vlastnictví žalobců pozemků PK části parc. č. 902 v k. ú. Košíře, Rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkový úřad Praha č. j. PÚ 1768/04 ze dne 4. 8. 2004 o vlastnictví žalobců pozemků PK části parc. č. 1527/1 v k. ú. Košíře, Rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkový úřad Praha č. j. PÚ 18/91/1 ze dne 20. 2. 2012 o vlastnictví žalobců pozemků KN parc. č. 614/3 v k. ú. Košíře, Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Krajský pozemkový úřad pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 18/91/10 ze dne 14. 3. 2014, Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Krajský pozemkový úřad pro Středočeský kraj a hl. m. Prahu č.j. PÚ 18/91/13 ze dne 30.11.2017 o vlastnictví žalobců pozemků KN parc. č. 920/63, 920/60, 920/61, 920/59, 970/8, 970/9, 970/10, vše v k. ú. Košíře, Rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkový úřad Praha č.j. PÚ 18/91/9 ze dne 7. 12. 2012 o vlastnictví žalobců pozemků KN parc. č. 920/73, parc. č. 920/74, vše v k. ú. Košíře, Rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkový úřad Praha č.j. PÚ 255/07 ze dne 29.1.2007, Rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkový úřad Praha č.j. PÚ 3003/07 ze dne 19.12.2007 o vlastnictví žalobců pozemků KN parc. č. 1748/51, parc. č. 1748/53, parc. č. 1748/54, vše v k. ú. Košíře, Rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkový úřad Praha č.j. PÚ 3467/03 ze dne 19.11.2003 o vlastnictví žalobců pozemků KN parc. č. 1544/4 v k. ú. Košíře, Rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkový úřad Praha č.j. PÚ 3468/03 ze dne 14.11.2003, Rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkový úřad Praha č. j. PÚ 555/09 ze dne 27. 3. 2009 o vlastnictví žalobců pozemků KN parc. č. 628/63, 628/64, 633/26, 633/28, 633/29, vše v k. ú. Košíře, Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkový úřad č. j. PÚ 934/01 ze dne 9. 4. 2001 o vlastnictví žalobců pozemků KN parc. č. 1522/7 v k. ú. Košíře, Rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkový úřad Praha č. j. PÚ 954/04 ze dne 28. 4. 2004 o vlastnictví žalobců pozemků KN parc. č. 1529/2, 1529/6, 1529/7, 1529/8, vše v k. ú. Košíře, Rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkový úřad Praha č. j. PÚ 955/04 ze dne 29. 4. 2004 o vlastnictví žalobců pozemků KN parc. č. 1542/3, 1546/13, 1546/14, vše v k. ú. Košíře, Rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 5 č. j. 26 C 225/2012-304 ze dne 29. 6. 2017, Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Krajský pozemkový úřad pro Středočeský kraj a hl. m. Prahu č.j. PÚ 18/91/14 ze dne 8.12.2017, Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Krajský pozemkový úřad pro Středočeský kraj a hl. m. Prahu č.j. PÚ 18/91/15 ze dne 16.1.2018, Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Krajský pozemkový

úřad pro Středočeský kraj a hl. m. Praha č.j. PÚ 18/91/18 ze dne 10.4.2018, Rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkový úřad Praha č.j. PÚ 18/91/3 ze dne 26.4.2012.

34. Soud měl k dispozici Ortofotomapu pozemku parc. č. 609/9 v k. ú. Písek, Ortofotomapu pozemku parc. č. 809/1 v k. ú. Písek, Ortofotomapu pozemku parc. č. 1136/14 v k. ú. Protivín, Výřez územního plánu obce Protivín po změně č. 1 ve znění k prosinci 2020, Ortofotomapu pozemku parc. č. 439 v k. ú. Semice u Písku, Výřez návrhu územního plánu obce Milevsko s vyznačením plánovaných veřejně prospěšných staveb ze dne 10.10.2019, Ortofotomapu pozemku parc. č. 653/1 v k. ú. Milevsko a Výřez územního plánu obce Protivín.
35. Soud z přehledu nároků oprávněného Jaroslava Koutského k 10. 5. 2021 zjistil, že tento činí 1 030 208,13 Kč.
36. Z přehledu nároků oprávněného Petra Koutského k 10. 5. 2021 bylo soudem zjištěno, že jeho nárok je 1 036 247,72 Kč.
37. Podle přehledu účasti Jaroslava Koutského ve veřejných nabídkách k 11. 5. 2021 se žalobce a) účastnil veřejných nabídek v letech od roku 2007 do roku 2018.
38. Podle přehledu účasti Petra Koutského ve veřejných nabídkách k 11. 5. 2021 se žalobce b) účastnil veřejných nabídek v letech od roku 2007 do roku 2018.
39. Soud měl rovněž k dispozici přehled pozemků nabízených ve veřejné nabídce z března 2019, přehled pozemků nabízených ve veřejné nabídce z června 2019, přehled pozemků nabízených ve veřejné nabídce ze září 2019, přehled pozemků nabízených v roce 2020 s hodnotou nad 200 tisíc Kč, přehled pozemků nabízených ve veřejné nabídce z března 2020, srovnání nabídkových a převodních cen veřejně nabízených pozemků v roce 2019, přehled pozemků nabízených ve veřejné nabídce z května 2020, protokol o vyhodnocení výzvy ze dne 14. 11. 2013, protokol o vyhodnocení výzvy ze dne 29. 6. 2016, podle něhož se žalobci účastnili veřejné nabídky k pozemku parc. č. 1447/38 v k. ú. Řeporyje.
40. Podle prezenční listiny oprávněných osob a zápisu z vyhodnocení výzvy ze dne 15. 2. 2018 – obec Syřenov, je patrné, že žalobci se této veřejné nabídce účastnili, ale nenabídli žádnou částku.
41. Podle prezenční listiny oprávněných osob a zápisem z vyhodnocení výzvy ze dne 15. 2. 2018 – obec Koberovy, je zřejmé, že žalobci se této veřejné nabídce účastnili, ale nenabídli žádnou částku.
42. Podle prezenční listiny oprávněných osob a zápisem z vyhodnocení výzvy ze dne 15. 2. 2018 – obec Jablonec nad Nisou, je patrné, že žalobci se této veřejné nabídce účastnili, ale nenabídli žádnou částku.
43. Z usnesení Nejvyššího soudu ČR č. j. 28 Cdo 903/2017-113 ze dne 29. 11. 2017 je zřejmé, že se odmítá dovolání ve věci, v níž byla zamítnuta žaloba Římskokatolické farnosti Písek proti žalovanému o vydání pozemku parc. č. 490/3 v k. ú. Písek.
44. Soud měl k dispozici rozsudek Krajského soudu v Praze, ze dne 7. 3. 2019, sp. zn. 28 Co 32/2019, kterým bylo rozhodnuto o nákladech řízení ve věci nahrazení projevu vůle proti žalovanému, když žaloba byla zamítnuta, dále rozsudek Okresního soudu v Kladně ze dne 3. 12. 2018, sp. zn. 7 C 10/2018 dne 3. 12. 2018, kterým bylo žalobě proti žalovanému o nahrazení projevu vůle vyhověno.

45. Soud měl rovněž k dispozici výřez z územního plánu k pozemku parc. č. 653/1 v k. ú. Milevsko a sdělení Městského úřadu Milevsko k pozemkům v k. ú. Milevsko ze dne 10. 5. 2021 parc. č. 653/1 a parc. č. 675/8 o vyloučení části pozemku z převodu dle § 6 odst. 1, písm. b) zák. č. 503/2012 Sb., dále sdělení Městského úřadu v Protivíně k pozemkům v k. ú. Myšenec ze dne 13. 5. 2021 o nevyloučení pozemku parc. č. 58/35 a parc. č. 686 z převodu dle § 6 odst. 1, písm. b) zák. č. 503/2012 Sb., výřez z územního plánu k pozemku parc. č. 609/9 v k. ú. Písek, výřez z územního plánu k pozemku parc. č. 809/1 v k. ú. Písek, výřez z územního plánu k pozemku parc. č. 490/3 v k. ú. Písek, výřez z územního plánu k pozemku parc. č. 989/2 v k. ú. Protivín, výpis z katastru nemovitostí k pozemku parc. č. 1277/9 v k. ú. Písek, jehož vlastníkem je ČR s právem hospodařit žalovaného, výřez z územního plánu k pozemku parc. č. 2417 v k. ú. Protivín, výřez z územního plánu k pozemku parc. č. 1277/9 v k. ú. Písek, výpis z katastru nemovitostí k pozemku parc. č. 439 v k.ú. Semice u Písku, jehož vlastníkem je ČR s právem hospodařit žalovaného, výřez z územního plánu k pozemku parc. č. 1136/14 v k. ú. Protivín, sdělení Městského úřadu Písek k pozemkům v k. ú. Smrkovice ze dne 26. 5. 2021 o nevyloučení pozemku parc. č. 652, sdělení Městského úřadu v Protivíně k pozemkům v k. ú. Protivín ze dne 14. 5. 2021 parc. č. 989/2, parc. č. 1136/14 a parc. č. 2417 o vyloučení části pozemků z převodu dle § 6 odst. 1, písm. b) zák. č. 503/2012 Sb., rozhodnutí žalovaného o nevydání pozemku církvi ze dne 14. 12. 2015, a to parc. č. KN 387/3, 490/3, 817/3, 962/2, 962/163, 962/164, 962/169 v k. ú. Písek, příloha sdělení Městského úřadu Písek k pozemkům v k. ú. Písek ze dne 18. 5. 2021 o vyloučení části pozemků z převodu dle § 6 odst. 1, písm. b) zák. č. 503/2012 Sb., a to parc. č. 490/3, 609/9, 809/1, 1277/9, příloha sdělení Městského úřadu Písek k pozemkům v k.ú. Semice u Písku ze dne 18. 5. 2021, o vyloučení části pozemků z převodu dle § 6 odst. 1, písm. b) zák. č. 503/2012 Sb., a to parc. č. 247/1, 439.
46. Soud měl k dispozici Informace z geoportálu Institutu plánování a rozvoje hl. m. Prahy k pozemku PK 1774, k pozemku PK 1803, k pozemku PK 1813 a k pozemku PK 2129.
47. Ze stanoviska oddělení restitucí žalované ze dne 12. 10. 2020 vyplývá, že dle standardního postupu žalované v době převzetí pozemků státem byl pozemek určený pro stavbu vymezen dle § 2 vyhl. č. 144/1969 Ú.l. a od platnosti vyhl. č. 85/1976 některým územně plánovacím podkladem uvedeným v § 6 této vyhlášky. Směrné územní plány pozemky určené pro stavbu pro svou obecnost a z hlediska jejich účelu, kterým je zejména rozvrh ploch podle různých účelů, pozemky určené pro stavbu nevymezovaly. Směrné územní plány v souladu s principem daným vyhl. č. 316/1990 Sb., který konkretizuje pozemky určené pro stavbu s cenou dle § 14 odst. 1, tak nejsou dostatečným podkladem pro předložení žádosti na projednání v PÚŘ.
48. Z vyjádření žalované ze dne 2. 1. 2020 bylo zjištěno k výřezům územních plánů, které jsou směrnými územními plány, že dle stavebních předpisů, platných v době převzetí pozemků státem, tj. vyhl. č. 144/1969 Ú.l. v § 2 ani dle následné vyhl. č. 85/1976 v § 6, stavební pozemky nevymezovaly. Směrné územní plány v souladu s principem daným vyhl. č. 316/1990 Sb., který konkretizuje pozemky určené pro stavbu s cenou dle § 14 odst. 1, tak nejsou dostatečným podkladem pro předložení žádosti na projednání v PÚŘ.
49. Z dopisu ze dne 26. 8. 2019 je patrné, že žalovaná informovala žalobce, že nechá zpracovat znalecké posudky k ocenění nevydaných pozemků za účelem zjištění výše restitučního nároku s tím, že k ocenění nevydaných pozemků dle § 14 odst. 1 vyhl. 182/1988 Sb. jako stavební žalovaná nemá potřebné dokumenty, které by prokazovaly, že pozemky byly v době přechodu na stát stavební.
50. Ze stanoviska oddělení restitucí žalované ze dne 16. 12. 2019 bylo zjištěno k výřezům územních plánů, které jsou směrnými územními plány, že dle stavebních předpisů, platných

v době převzetí pozemků státem, tj. vyhl. č. 144/1969 Ú.l. v § 2 ani dle následné vyhl. č. 85/1976 v § 6, stavební pozemky nevymezovaly. Směrné územní plány v souladu s principem daným vyhl. č. 316/1990 Sb., který konkretizuje pozemky určené pro stavbu s cenou dle § 14 odst. 1, tak nejsou dostatečným podkladem pro předložení žádosti na projednání v PÚŘ.

51. Z vyjádření žalované ze dne 30. 11. 2020 soud zjistil, že k opětovné žádosti o správné ocenění restitučního nároku žalobců sdělila žalovaná, že dle standardního postupu žalované v době převzetí pozemků státem byl pozemek určený pro stavbu vymezen dle § 2 vyhl. č. 144/1969 Ú.l. a od platnosti vyhl. č. 85/1976 některým územně plánovacím podkladem uvedeným v § 6 této vyhlášky. Směrné územní plány pozemky určené pro stavbu pro svou obecnost a z hlediska jejich účelu, kterým je zejména rozvrh ploch podle různých účelů, pozemky určené pro stavbu nevymezovaly. Směrné územní plány v souladu s principem daným vyhl. č. 316/1990 Sb., který konkretizuje pozemky určené pro stavbu s cenou dle § 14 odst. 1, tak nejsou dostatečným podkladem pro předložení žádosti na projednání v PÚŘ.
52. Podle žádosti o přecenění ze dne 18. 9. 2020 se žalobci po žalované domáhali správného ocenění restitučního nároku dle rozhodnutí č. j. PÚ 18/91/15 resp. rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 4. 3. 2019 č. j. 28 C 36/2018-74 s odkazem na judikát sp. zn. 28 Cdo 1227/2015, na základě jehož závěrů žalobci oslovený znalec ocenil nevydané pozemky PK 1774, PK 1803, PK 1813 a PK 2129 v k. ú. Košíře jako stavební pozemky na částku 924 500 Kč namísto 50 129,40 Kč, čímž by restituční nárok žalobců měl činit minimálně o 218 592,50 Kč více.
53. Z vyjádření žalobců ze dne 4. 9. 2019 je patrné, že žalobci vyzývali žalovanou k přecenění pozemků s ohledem na to, že dle žalobců převážná většina pozemků v k. ú. Košíře byla vedena jako pozemky stavební nebo určené k bytové výstavbě, když pozemky PK 678, PK 690, PK 691, PK 886 a PK 1673 byly určeny jako izolovaná zástavba k bydlení, PK 1681 jako obytná zástavba a obytná cesta, PK 1543, PK 1747, PK 1748 jako ostatní komunikace, PK 1774, PK 1803, PK 1806 a PK 1813 jako obytné území souvislé zástavby, PK 2129 v rozsahu převážné části původních pozemků jako určené k zástavbě, obdobně i PK 1749.
54. Z dopisu ze dne 3. 5. 2019 je zjištěno, že žalobci se domáhali po žalované posouzení charakteru pozemků v k. ú. Košíře PK 678, PK 690, PK 691, PK 886 a PK 1673, PK 1681, PK 1543, PK 1747, PK 1748, PK 1774, PK 1803, PK 1806 a PK 1813, PK 2129 a PK 1749.
55. Ze znaleckého posudku č. 3073-365/2021 ze dne 15. 10. 2021 vypracovaného Ing. Jiřím Cihlářem je zřejmá cena pozemků dle následující tabulky:

KATASTRÁLNÍ ÚZEMÍ	PARCELA Č.	OCENĚNÍ ŽALOVANÉ	ZNALECKÝ POSUDEK
Písek	490/3	1 102 920 Kč	znalecký posudek č. 3073-365/2021 ze dne 15.10.2021 vypracovaný Ing. Jiřím Cihlářem
Písek	609/9	101 213 Kč	znalecký posudek č. 3073-365/2021 ze dne 15.10.2021 vypracovaný Ing. Jiřím Cihlářem
Písek	809/1	1 114 785 Kč	znalecký posudek č. 3073-365/2021 ze dne 15.10.2021 vypracovaný Ing. Jiřím Cihlářem
Písek	1277/9	313 221,84 Kč	znalecký posudek č. 3073-365/2021 ze dne 15.10.2021 vypracovaný Ing. Jiřím Cihlářem
Protivín	989/2	130 872 Kč	znalecký posudek č. 3073-365/2021 ze dne 15.10.2021 vypracovaný Ing. Jiřím Cihlářem

Protivín	1136/14	12 663,50 Kč	znalecký posudek č. 3073-365/2021 ze dne 15.10.2021 vypracovaný Ing. Jiřím Cihlářem
Protivín	2417	650 286 Kč	znalecký posudek č. 3073-365/2021 ze dne 15.10.2021 vypracovaný Ing. Jiřím Cihlářem
Semice u Písku	247/1	15 426,75 Kč	znalecký posudek č. 3073-365/2021 ze dne 15.10.2021 vypracovaný Ing. Jiřím Cihlářem
Semice u Písku	439	71 001 Kč	znalecký posudek č. 3073-365/2021 ze dne 15.10.2021 vypracovaný Ing. Jiřím Cihlářem
Smrkovice	652	49 022,25 Kč	znalecký posudek č. 3073-365/2021 ze dne 15.10.2021 vypracovaný Ing. Jiřím Cihlářem
Milevsko	653/1	521 150 Kč	znalecký posudek č. 3073-365/2021 ze dne 15.10.2021 vypracovaný Ing. Jiřím Cihlářem
Milevsko	675/8	792 176 Kč	znalecký posudek č. 3073-365/2021 ze dne 15.10.2021 vypracovaný Ing. Jiřím Cihlářem
Myšenec	58/35	30 908,25 Kč	znalecký posudek č. 3073-365/2021 ze dne 15.10.2021 vypracovaný Ing. Jiřím Cihlářem
Myšenec	686	44 353,40 Kč	znalecký posudek č. 3073-365/2021 ze dne 15.10.2021 vypracovaný Ing. Jiřím Cihlářem
CELKEM		4 949 998,99 Kč	

56. K jednotlivým pozemkům uvedl znalec, že dle územního plánu je pozemek parc. č. 653/1 v k. ú. Milevsko v ploše zahrádkářských osad a v jižní části pozemku je navržený obchvat – trasa přeložky silnice II/105. Dle územního plánu je pozemek parc. č. 675/8 v k. ú. Milevsko v ploše prodejní sklady (západní část) a bydlení (východní část), přes pozemek vede plynovod. Pozemky parc. č. 58/35 a parc. č. 686 v k. ú. Myšenec se nachází v ploše zemědělské. Podle územního plánu je pozemek parc. č. 490/3 a parc. č. 609/9 v k. ú. Písek v ploše dopravní infrastruktury. Podle územního plánu je pozemek parc. č. 809/1 v k. ú. Písek v ploše bydlení (plochy smíšené obytné městské), plochy zeleně na veřejných prostranstvích a dle územního plánu je pozemek parc. č. 1277/9 k. ú. Písek v ploše občanského vybavení, přičemž přes pozemek vede plynovod a kanalizační stoka. Podle územního plánu je pozemek parc. č. 989/2 v k. ú. Protivín v ploše veřejné zeleně, pozemek parc. č. 1136/14 v k. ú. Protivín je v ploše zemědělské a dopravní infrastruktury a pozemek parc. č. 2417 v k. ú. Protivín je v ploše zahrádkářská kolonie. Podle územního plánu je pozemek parc. č. 247/1 v k. ú. Semice u Písku v ploše zemědělské a pozemek parc. č. 439 v k. ú. Semice u Písku v ploše bydlení. Podle územního plánu je pozemek parc. č. 652 v k. ú. Smrkovice v ploše zemědělské.

57. Z historické územně plánovací dokumentace týkající se žalobcům odňatých pozemků z roku 1933 soud zjistil, že návrh na rozdělení pozemků parc. č. kat. 179/3, 187/1 a 195/1 v Košířích č. j. 135-K-33 byl realizován za účelem rozdělení těchto pozemků na stavební.

58. Soud měl k dispozici rovněž ortofoto 9 náhradních pozemků, když ortofoto pozemku parc. č. 609/9 a parc. č. 809/1 v k. ú. Písek, parc. č. 1136/14 v k. ú. Protivín, parc. č. 439 v k. ú. Semice u Písku a parc. č. 653/1 v k. ú. Milevsko již založeny ve spisu vyjádřením žalobců ze dne 31. 8. 2021).

59. Soud měl k dispozici rovněž výpis z Informačního systému EIA pro záměr stavby Silnice I/29 a I/19 Písek–Tábor.

60. Z rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 8 Co 907/2021-923 ze dne 21. 12. 2021 soud zjistil, že byl nahrazen projev vůle žalovaného uzavřít s žalobci smlouvu o převodu pozemků, čímž bylo dle odůvodnění tohoto rozhodnutí vyčerpáno 504 186,55 Kč z restitučního nároku každého ze žalobců (1 008 373,10 Kč celkem).
61. Podle Informativních výpisů z katastru nemovitostí ohledně náhradních pozemků: parc. č. 1116/1, parc. č. 1116/17 a parc. č. 1116/10, vše zapsáno na LV 10002 pro k. ú. Strakonice, obec Strakonice, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Strakonice; pozemků parc. č. 2072, parc. č. 1558, parc. č. 2076 a parc. č. 1049/1, vše zapsáno na LV 10002 pro k. ú. Bechyně, obec Bechyně, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Tábor; a pozemků parc. č. 641/97, parc. č. 629/4, parc. č. 626/3 a parc. č. 626/4, vše zapsáno na LV 10002 pro k.ú. Vodňany, obec Vodňany, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Strakonice, a pozemku parc. č. 1277/8 zapsaného na LV 10002 pro k. ú. Písek, obec Písek, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek; a pozemku parc. č. 675/27, zapsaného na LV 10002 pro k. ú. Milevsko, obec Milevsko, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek, bylo zjištěno, že jsou ve vlastnictví žalovaného.
62. Soud měl k dispozici Předběžný návrh dělení pozemku parc. č. 989/2 v k. ú. Protivín, Předběžný návrh dělení pozemku parc. č. 2417 v k. ú. Protivín, Výňatek z Veřejného registru půdy k pozemku parc. č. 989/2 v k. ú. Protivín, Výňatek z Veřejného registru půdy k pozemku parc. č. 2417 v k. ú. Protivín a Výřez územního plánu obce Protivín k pozemku parc. č. 989/2 a parc. č. 2417.
63. Podle Informativních výpisů z katastru nemovitostí ohledně náhradních pozemků: parc. č. 1277/8 v k. ú. Písek, parc. č. 652 v k. ú. Smrkovice, parc. č. 653/1, parc. č. 675/8, parc. č. 675/27 vše v k. ú. Milevsko, parc. č. 58/35 a parc. č. 686, vše v k. ú. Myšenec, parc. č. 1531 v k. ú. Mírotice, parc. č. 989/2, parc.č. 1121/17, parc. č. 1371/33, parc. č. 1371/35, parc. č. 1513/34, parc. č. 1513/35, parc. č. 2289/15 a parc.č. 2417, vše v k. ú. Protivín, zapsaných na LV 10002 u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek, bylo zjištěno, že jsou ve vlastnictví žalovaného.
64. Z výsledku znalce Ing. Jiřího Cihláře soud zjistil, že při oceňování vycházel z územního plánu, nikoliv z faktického stavu, i když prováděl místní šetření. Pozemky jsou využívány k zemědělskému využití, při ocenění ve smyslu § 11a odst. 14 zákona o půdě postupoval dle vyhlášky č. 182/1988 Sb. ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb. s tím, že pozemky určené územní plánovací dokumentací jako stavební musí být oceněny jako stavební, přičemž každý pozemek, který není zemědělský, tak je možné na něm něco postavit, rodinný dům, bytový dům, komunikaci, cyklostezku, chodník, chatku apod., a v souvislosti s tím se nepřihlíží k ničemu dalšímu při ocenění, to znamená ani k tomu, zda bylo vydáno stanovisko EIA, zda bylo vydáno stavební povolení apod. Nelze ocenit pozemek, který dle územního plánu má být využit pro dopravní infrastrukturu jako zemědělskou půdu, byť by pro tak byl fakticky využíván. Katastr nemovitostí je veřejný seznam a v podstatě označení nebo informace v tomto veřejném seznamu nemají žádný vliv na ocenění, pouze s výjimkou např. označení orné půdy a trvalého travního porostu, protože pokud jde o trvalý travní porost, neboli louku, tak dochází ke „srážení“ ceny toho zemědělského pozemku koeficientem. Znalec neviděl při místním šetření žádnou zemědělskou činnost na náhradních pozemcích. Odkazuje na písemné vyhotovení posudku, ve kterém je vždy označeno u každého pozemku, v jaké ploše je podle územního plánu.
65. Soud neprovedl pro nadbytečnost důkazy, a to především připojením spisu vedeného u Okresního soudu v Písku pod sp. zn. 7 C 175/2018, rozsudkem Okresního soudu v Příbrami

- č. j. 12 C 116/2018-700, rozsudkem Krajského soudu v Praze č. j. 22 Co 280/2019-776, rozsudkem Okresního soudu v Nymburce č. j. 7 C 192/2018-764, rozsudkem Krajského soudu v Praze č. j. 103 Co 34/2019-929, rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 č. j. 12 C 21/2017-451, rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. 70 Co 249/2018-498, rozsudkem Okresního soudu Praha-východ č. j. 9 C 106/2017-244, rozsudkem Krajského soudu v Praze č. j. 26 Co 115/2019-371, rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 č. j. 11 C 87/2017-55, rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. 28 Co 365/2018-101.
66. Soud nepřipustil změnu žaloby, a to ohledně náhradních pozemků parc. č. 1277/8 zapsaného na LV 10002 pro k. ú. Písek, obec Písek, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek; a pozemku parc. č. 675/27, zapsaného na LV 10002 pro k. ú. Milevsko, obec Milevsko, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek, parc. č. 1116/1, parc. č. 1116/17 a parc. č. 1116/10, vše zapsáno na LV 10002 pro k. ú. Strakonice, obec Strakonice, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Strakonice; pozemků parc. č. 2072, parc. č. 1558, parc. č. 2076 a aprc. č. 1049/1, vše zapsáno na LV 10002 pro k. ú. Bechyně, obec Bechyně, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Tábor; a pozemků parc. č. 641/97, parc. č. 629/4, parc. č. 626/3 a parc. č. 626/4, vše zapsáno na LV 10002 pro k. ú. Vodňany, obec Vodňany, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Strakonice, a náhradních pozemků parc. č. 989/2, parc. č. 2417, parc. č. 1513/35, parc. č. 1513/34, parc. č. 2289/15, parc. č. 1371/33, parc. č. 1371/35 a parc. č. 1121/17, zapsaných na LV 10002 pro k. ú. Protivín, obec Protivín, parc. č. 1531 v k. ú. Mirotice, obec Mirotice, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek, u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek, neboť cena obvyklá náhradních pozemků zjištěná znalcem ve výši 4 949 998,99 Kč (odst. č. 55. odůvodnění shora) by i po částečném zpětvzetí žaloby překročila restituční nárok žalobců ve výši 471 946,67 Kč a ve výši 477 946,67 Kč, když obvyklá cena náhradních pozemků, popsanych ve výroku I. činí 916 459,90 Kč tj. 458 229,95 Kč pro každého žalobce.
67. Soud na základě provedeného dokazování učinil následující zjištění o skutkovém stavu. Žalobci se jako právní nástupci po zemřelé matce Heleně Koutské stali dne 10. 5. 2017 oprávněnými z restitučních nároků ve výši 1 030 208,15 Kč pro žalobce a) a 1 036 247,72 Kč pro žalobce b) (odst. č. 3., 4., 5., 6., 7., 35., 36. odůvodnění shora), a to na základě rozhodnutí pozemkových úřadů (odst. č. 33. odůvodnění shora) a rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 č. j. 28 C 36/2018-74 ze dne 4. 3. 2019 (odst. č. 24. odůvodnění shora). Žalobci se účastnili veřejných nabídek pozemků určených k převodu oprávněným z restitučních nároků v roce 2005, jak je zřejmé z odst. č. 13., 14., 15., 16., 17., 18. odůvodnění shora, a dále v letech 2007 až 2018, jak vyplývá z odst. č. 37., 38., 39., 40., 41. a 42. odůvodnění shora. Žalobcům byly vydány náhradní pozemky v různých soudních řízeních, jak je zřejmé z odst. č. 11., 30. odůvodnění shora. Žalobci rovněž usilovali dne 1. 6. 2015 (odst. č. 19. odůvodnění shora) o přecenění výše jejich restitučního nároku, když tvrdili, že pozemky parc. č. PK 1774, PK 1803, PK 1813, PK 2129, vše v k. ú. Košíře, měly býto oceněny jako pozemky stavební, jak je patrné ze znaleckých posudků Ing. Zdeňka Tomíčka (odst. č. 26., 27., 28., 29. odůvodnění shora), a restituční nároky žalobců tam měly činit 924 500 Kč, přičemž žalobci dokládali i judikát NS ČR sp. zn. 28 Cdo 3818/2019, podle něhož lze považovat za územně plánovací dokumentaci i schválený směrný územní plán (odst. č. 25. odůvodnění shora). Obdobně se domáhali přecenění těchto pozemků žalobci i 3. 5. 2018 (odst. č. 54. odůvodnění shora) a dne 4. 9. 2019 (odst. č. 53. odůvodnění shora) a dne 18. 9. 2020 (odst. č. 8. a 52. odůvodnění shora). Žalovaná sdělovala svá stanoviska žalobcům dne 12. 10. 2020, dne 2. 1. 2020, dne 26. 8. 2019, dne 16. 12. 2019, dne 30. 11. 2020, dne 30. 9. 2020 (odst. č. 9., 10., 46., 47., 48., 49., 50., 51. odůvodnění shora), a to v tom smyslu, že dle standardního postupu žalované v době převzetí pozemků státem byl pozemek určený pro stavbu vymezen dle § 2 vyhl. č. 144/1969 Ú.l. a od platnosti vyhl. č. 85/1976 některým územně plánovacím podkladem uvedeným v § 6

této vyhlášky, a že směrné územní plány pozemky určené pro stavbu pro svou obecnost a z hlediska jejich účelu, kterým je zejména rozvrh ploch podle různých účelů, pozemky určené pro stavbu nevymezovaly. Směrné územní plány v souladu s principem daným vyhl. č. 316/1990 Sb., který konkretizuje pozemky určené pro stavbu s cenou dle § 14 odst. 1, tak nejsou dostatečným podkladem pro předložení žádosti na projednání v PÚŘ. Nadto ze stanoviska žalované ze dne 10. 7. 2015 vyplynulo, že nebylo možné pozemky v k. ú. Košíře přecenit, neboť nebyl prokázán jejich stavební charakter (odst. č. 20. odůvodnění shora). Žalobci označili jako náhradní pozemky, které jsou ve vlastnictví žalované (odst. č. 23., 34., 45., 57., 58., 59., 61., 62., 63. odůvodnění shora), a které znalec Ing. Jirí Cihlár ocenil na částku 4 949 998,99 Kč, přičemž cena pozemku parc. č. 675/8 v k. ú. Milevsko byla ohodnocena částkou 792 176 Kč, pozemek parc. č. 652 v k. ú. Smrkovice byl ohodnocen částkou 49 022,25 Kč a pozemky parc. č. 58/5 a parc. č. 686 v k. ú. Myšelec byly ohodnoceny ve výši 30 908,25 Kč a 44 353,40 Kč tj. celkem 916 459,90 Kč (1/2 458 229,95 Kč), přičemž znalec vycházel z územních plánů, místního šetření a cenového předpisu vyhlášky č. 182/1988 Sb. ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb. (odst. č. 55., 56., 64. odůvodnění shora). Žalovaná doložila průměrnou délku vypořádání nároku oprávněné osoby na náhradu v trvání 10,01 let (odst. č. 12. odůvodnění shora) a podle zprávy NKÚ z roku 2014 bylo žalovanou upřednostňováno prodej státní půdy před upřednostňováním nároku oprávněných osob (odst. č. 22. odůvodnění shora). Žalobci i žalovaná dokládali rozhodnutí v jiných případech pro podporu svých tvrzení, z nichž soud však neučinil pro zjištění skutkového stavu žádné podstatné skutečnosti (odst. č. 21., 31., 32., 43., 44. odůvodnění shora). Restituční nárok žalobců byl uspokojen co do výše 1 008 373,10 Kč (504 186,55 Kč pro každého žalobce) rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 8 Co 907/2021-923 ze dne 21. 12. 2021 (odst. č. 60. odůvodnění shora). Nesporným tvrzením účastníků při jednání dne 9. 3. 2022 bylo prokázáno, že restituční nárok žalobců byl uspokojen co do výše 2 313 Kč pro každého žalobce rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ve věci sp. zn. 12 C 76/2017.

68. S ohledem na částečné zpětvzetí žaloby žalobci soud řízení částečně zastavil dle § 96 odst. 1 o. s. ř. ohledně náhradních pozemků, a to parc. č. 490/3, parc. č. 609/9, parc. č. 809/1 a parc. č. 1277/9, vše v k. ú. Písek, parc. č. 989/2, parc. č. 1136/14 a parc. č. 2417, vše v k. ú. Protivín, parc. č. 247/1 a parc. č. 439, vše v k. ú. Semice u Písku, a parc. č. 653/1 v k. ú. Milevsko, zapsaných u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek. (výrok I. rozsudku shora)
69. Soud se zabýval, v rozsahu zbývající části, žalobou žalobců na nahrazení projevu vůle spočívajícím v uzavření smlouvy o převodu pozemků, tj. zda jsou žalobci oprávněni požadovat vydání náhradních pozemků žalobou mimo veřejnou nabídku. Podle nálezů Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 3169/01 je žalovaná povinna převádět náhradní pozemky, přičemž struktura nabídky musí mít takové kvalitativní a kvantitativní parametry, aby byla náhrada (přiznaná namísto uvedení v předešlý stav) poskytnuta v co možná nejkratší době co možné nejširšímu okruhu oprávněných osob. Provedeným dokazováním soud zjistil, že žalobci jsou oprávněnými osobami ve smyslu § 4 zákona č. 229/1991 Sb. zákona o půdě, jsou nositeli restitučního nároku, konkrétně 1 030 208,13 Kč pro žalobce a) a 1 036 247,72 Kč pro žalobce b), když po částečném vyhovění jiných soudů činí výše nevypořádaného restitučního nároku žalobce a) Jaroslava Koutského celkem 978 406,63 Kč – 504 186,55 Kč - 2 313 Kč = 471 946,67 Kč a žalobce b) Petra Koutského celkem 984 446,22 Kč – 504 186,55 Kč - 2 313 Kč = 477 946,67 Kč), přičemž o tomto jejich restitučním nároku bylo v souladu se zákonem o půdě rozhodnuto několikerými rozhodnutími pozemkového úřadu, a jako oprávněným osobám jim dle § 4 zákona o půdě náleží náhrada dle § 11 a § 11a zákona o půdě. Žalovaná nesmí upřednostňovat ani mezi skupinami subjektů, které mají nárok na bezúplatný převod. Soud tak musí zkoumat, zda nárok žalobců není dlouhodobě uspokojen a zda tento stav není výsledkem libovůle či svévole žalované. Při liknavém (či libovolném nebo diskriminujícím)

postupu žalované, se mohou oprávněné osoby domáhat převodu konkrétních náhradních pozemků bez předchozího zahrnutí těchto pozemků do veřejné nabídky (viz. sp. zn. 28 Cdo 3773/2017). Žalovaná tvrdila, že nepostupovala vůči žalobcům liknavě, svévolně či diskriminačně, její nabídka náhradních pozemků byla po stránce kvalitativní i kvantitativní dostatečná, avšak žalobci v důsledku pasivity nesplnili podmínky mimořádného postupu mimo rámec § 11a zákona o půdě, když nevyvíjeli dlouhodobou a marnou aktivní snahu získat pozemek ve veřejných nabídkách, neboť se účastnili pouze několika a doložila, že žalobci se řady veřejných nabídek neúčastnili a těch, kde se zúčastnili, nenabídli žádnou cenu popř. „nepřihazovali“. Soud dovedl z provedeného dokazování liknavost i svévoli žalované, když po dobu cca 30 let nebyly žalobcům vydány náhradní pozemky, přestože průměrná délka vypořádání nároků oprávněných osob žalovanou činí 10,01 roku, a žalobci se musely soudní cestou domáhat jejich vydání, přičemž jejich nárok byl dosud uspokojen jen částečně (např. rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 8 Co 907/2021-923 ze dne 21. 12. 2021). Žalobci se účastnili řady veřejných nabídek, jak připouští i žalovaná. Lze přisvědčit argumentaci žalobců, že platné znění § 1 odst. 2 písm. a) zákona č. 95/99 Sb. (podle kterého tento zákon upravuje postup Pozemkového fondu při převodu zemědělských pozemků na oprávněné osoby) je nutno interpretovat s přihlédnutím k principům ochrany hmotného zájmu (čl. 1. odst. 1 Dodatkového protokolu k Úmluvě) a právní jistoty a s ohledem na § 19 odst. 1 zákona o převodu pozemků, které deklaruje nedotčenost zákona o půdě, a to platí bez ohledu na to, zda se má jednat podle zák. č. 95/1999 Sb. o úplatný či bezúplatný převod. Podle žalobců liknavý a svévolný přístup žalované při uspokojování nároku žalobců opakovaně konstatovala i judikatura (např. rozsudek NS ČR ze dne 9. 12. 2009, č. j. 31 Cdo 3767/2009 a náleží Ústavního soudu ze dne 30. 10. 2007, sp. zn. III. ÚS 495/05, nebo rozsudek NS ČR ze dne 2. 4. 2008, sp. zn. 28 Cdo 4265/2007 a další), čemuž lze přisvědčit, a tento závěr vyplývá i ze zprávy Nejvyššího kontrolního úřadu, sestavené na základě kontroly prováděné Nejvyšším kontrolním úřadem v období od srpna 2002 do března 2003, kde bylo mimo jiné konstatováno, že se žalovaná při aplikaci zákona o půdě dopustila mnohých pochybení, např. upřednostňuje prodej státní půdy postupem podle § 7 zákona č. 95/1999 Sb. před vypořádáním nároků oprávněných osob formou bezúplatných převodů pozemků podle zákona o půdě. S ohledem na výše uvedené lze tak shrnout, že žalovaná postupovala vůči žalobcům liknavě a svévolně, a proto není třeba, aby pozemky byly nejprve zahrnuty do veřejné nabídky (sp. zn. 28 Cdo 5389/2014, sp. zn. 28 Cdo 355/2018, sp. zn. 28 Cdo 2143/2014).

70. Žalobci namítali chybné ocenění restitučního nároku ze strany žalované, neboť by měly být i nevydané pozemky parc. č. PK 1774, PK 1803, PK 1813 a PK 2129, všechny v k. ú. Košíře (nevydané na základě rozhodnutí č. j. PÚ 18/91/15, resp. rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 4. 3. 2019, č. j. 28 C 36/2018-74), oceněny jako pozemky stavební. Soud se přiklání k argumentaci žalovaného, že směrné územní plány pozemky určené pro stavbu pro svou obecnost a z hlediska jejich účelu, kterým je zejména rozvrh ploch podle různých účelů, pozemky určené pro stavbu nevymezovaly, a vychází proto z původní výše restitučního nároku. Žalobci totiž opírají svou argumentaci k přecenění předmětného restitučního nároku především o Návrh na rozdělení pozemku parc. č. kat. 179/3, 187/1 a 195/1 v Košířích na místa stavební z roku 1933, č. j. 135-K-33. Dle ust. § 13 zákona č. 40/1886 ř. z., ze dne 10. 4. 1886, jímžto se vydává stavební řád pro královské hlavní město Prahu a pro města Karlín, Smíchov, král. Vinohrady, Žižkov, pak pro místní obce Košíře, Třešovice s Třešovičkami, Břevnov s Týnkou, Dejvice, Bubeneč, Libeň, Troju, Vršovice, Nusle a Pankrác, Michle a Podolí, platilo, že povolení k rozdělení pozemku na místa stavební (schválený rozdělovací plán na místa stavební) pozbude platnosti, když v 5-ti letech, počínaje ode dne, kdy povolení bylo žadateli doručeno, se na rozdělených pozemcích nezačne stavět. Na Návrhu na rozdělení pozemku parc. č. kat. 179/3, 187/1 a 195/1 v Košířích na místa stavební z roku 1933, č. j. 135-K-33, však není jakkoliv vyznačeno jeho schválení (schválení parcelace), což je povinná

podmínka schválení rozdělovacího plánu, jež není naplněna. Z provedeného dokazování nevyplývá, že by se do 5-ti let skutečně začalo na předmětných pozemcích stavět, když k platnosti rozdělovacího plánu je přitom nezbytné naplnění obou těchto podmínek kumulativně. Nad rámec výše uvedeného lze přisvědčit rovněž argumentaci žalované, že zákon č. 40/1886 ř. z. byl zrušen zákonem č. 280/1949 Sb. ze dne 19. 12. 1949, o územním plánování a výstavbě obcí. Podle výsledku restitučního řízení přecházely nevydané pozemky na stát v různých letech, např. 1968, 1970, 1975, 1977 či 1979. V době převzetí pozemků státem se tedy zastavitelnost pozemků řídila jinými stavebními předpisy. Ve vztahu k žalobci tvrzené podobnosti přecenění k pozemkům PK 1577, 1578, 1579, 1580, 1617, 1618, 1619 a 1812 v k. ú. Košíře nevydaným z rozhodnutí žalované č. j. PÚ 18/91/14 ze dne 8. 12. 2017 (a v této souvislosti předloženým důkazům) je zřejmé, že tyto pozemky přešly na stát v roce 1968 za účelem stavby rodinných domků. Pozemky nevydané rozhodnutím žalované č. j. 18/91/15 však přecházely na stát v pozdějších letech, a to v letech 1970, 1973, 1976 a 1978, a proto nelze považovat současnou situaci týkající se požadavku žalobců na přecenění za podobnou přecenění pozemků nevydaných rozhodnutím žalované č. j. 18/91/14. V této souvislosti nelze tvrdit, že ze žalobci předloženého Přehledu dosud schválených územních plánů hl. m. Prahy od roku 1964 do současnosti plyne, že pro posouzení charakteru nevydaných pozemků byl rozhodný Směrný územní plán hlavního města Prahy z roku 1964, neboť v době přechodu předmětných pozemků na stát byly v různých obdobích platné různé územní plány, a to nejen žalobci citovaný Směrný územní plán hl. m. Prahy z roku 1964, ale i pozdější Revize směrného územního plánu hl. m. Prahy 1971 a Směrný územní plán hl. m. Prahy 1976. Nebyl tak shledán důvod pro přecenění pozemků, ocenění pozemků bylo učiněno správně a důvod k dalšímu přecenění (navýšení nároku žalobců) není dán.

71. Pokud jde o náhradní pozemky a jejich převoditelnost, soud má za to, že těmi jsou pozemky parc. č. 652 v k. ú. Smrkovice a parc. č. 58/35 a 686 v k. ú. Myšensec u Protivína, a dále č. parc. 675/8 v k. ú. Milevsko, když navíc převoditelnost těchto pozemků byla mezi účastníky nesporná. Ostatní pozemky jsou vyloučeny z převodu zejména dle § 6 odst. 1 písm. b) a c) z. č. 503/2012 Sb., proto by soud ohledně nich žalobu zamítl, žalobci však vzali v rozsahu těchto pozemků žalobu zpět dne 10. 2. 2022, proto soud ohledně nich řízení zastavil. Znalecký posudek Ing. Jiřího Cihláře soud shledal jako vnitřně nerozporný a přesvědčivý, když své závěry, dovozené především z územních plánů a z místního šetření, které učinil o ceně obvyklé náhradních pozemků v souladu s vyhláškou č. 182/1988 Sb. ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., znalec obhájil i při výslechu před soudem. Proto soud považuje za uspokojenou část restitučního nároku žalobce a) co do částky 458 229,95 Kč z nároku ve výši 471 946,67 Kč a žalobce b) co do částky 458 229,95 Kč z nároku ve výši 477 946,67 Kč. Soud proto s ohledem na výši zbytku restitučního nároku a hrozícímu bezdůvodnému obohacení nejen nepřipustil změnu žaloby, ale neposkytoval ani poučení dle § 118a o. s. ř. ohledně doplnění označení jiných vhodných náhradních pozemků, a rozhodl o nahrazení projevu vůle žalované ohledně převodu náhradních pozemků na žalobce tak, jak je uvedeno ve výroku II. rozsudku shora.
72. S ohledem na výše popsané závěry nebylo třeba se zabývat podrobněji judikaturou zmiňovanou účastníky (sp. zn. 28 Cdo 2699/2008, sp. zn. 28 Cdo 1227/2015, sp. zn. 28 Cdo 4047/2017, sp. zn. 28 Cdo 427/2018, sp. zn. 28 Cdo 4185/2019, a dále sp. zn. 28 Cdo 2924/2019, sp. zn. 28 Cdo 1497/2020, sp. zn. 28 Cdo 2992/2019, sp. zn. 28 Cdo 2419/2020, sp. zn. 28 Cdo 1838/2020, sp. zn. 28 Cdo 1928/2020, sp. zn. 28 Cdo 4589/2018, sp. zn. 28 Cdo 5365/2015, sp. zn. 285 Cdo 2824/2019, sp. zn. 28 Cdo 237/2019, sp. zn. 28 Cdo 60/2019, sp. zn. 28 Cdo 2796/2008, sp. zn. 1 As 161/2019, sp. zn. 28 Cdo 481/2021, sp. zn. 28 Cdo 2721/2019, sp. zn. 28 Cdo 2893/2020, III. ÚS 1962/16).

73. O nákladech řízení rozhodl soud dle úspěchu ve věci podle § 142 odst. 1 o. s. ř. a uložil žalované povinnost zaplatit žalobcům náklady řízení v celkové výši 201 657,63 Kč spočívající v odměně za zastupování advokátem dle § 12 odst. 4 ve spojení s § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění ve výši 7 088 Kč za jeden úkon právní služby u žalobce a) a 7 088 Kč u žalobce b), a to za 11 úkonů právní služby za převzetí a přípravu zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. a) vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění, sepis a podání žaloby dle § 11 odst. 1 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění, sepis vyjádření dne 31. 8. 2021, dne 22. 11. 2021, dne 24. 1. 2022 a dne 10. 2. 2022 dle § 11 odst. 1 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění, a účast na jednání soudu dne 15. 9. 2021, dne 24. 11. 2021, dne 27. 1. 2022 a dne 9. 3. 2022 dle § 11 odst. 1 písm. g) vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění, a dále v cestovním z Prahy do Písku a zpět tj. při 4 cestách po 105 km a spotřebě 4 l/100 km a ceně nafty 36,10 Kč/l v celkové výši 5 023,20 Kč podle § 13 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění (§ 137 odst. 1 o.s.ř.) a § 157 odst. 4 písm. b) zák. práce v platném znění, v náhradě za promeškaný čas za 24 půlhodin po 300 Kč podle § 14 vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění a v 11 režijních paušálech po 300 Kč podle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění spolu s 21%ní DPH podle § 14a vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění. (výrok III. rozsudku shora).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení a to ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného.

Nebudou-li povinnosti uložené vykonatelným rozsudkem splněny řádně a včas, může se oprávněný jejich splnění domáhat návrhem na výkon rozhodnutí.

Písek dne 9. 3. 2022

Mgr. Daniela Špeldová v. r.
samosoudkyně

Toto rozhodnutí Okresního soudu v Písku ze dne 9. 3. 2022 č. j. 12 C 146/2021-696 nabylo právní moci dne: 27. 4. 2022 a vykonatelnosti dne 3. 5. 2022 ve spojení s opravným usnesením Okresního soudu v Písku ze dne 9. 3. 2022 č. j. 12 C 146/2021-708.

Doložku právní moci připojila dne 20. 7. 2022:
Marcela Mášková

Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Mášková.

USNESENÍ

Okresní soud v Písku rozhodl samosoudkyní Mgr. Danielou Špeldovou v právní věci

a) žalobce: **Jaroslav Koutský**, narozený 22.04.1957
sídlem Rudolfovská tř. 1817/2, 370 01 České Budějovice 6
zastoupeného advokátem: JUDr. Martin Purkyt
sídlem Arbesovo nám. 257/7, 150 00 Praha 5

b) žalobce: **Petr Koutský**, narozený 06.02.1965
sídlem Jeronýmova 688/5, 390 02 Tábor
zastoupeného advokátem: JUDr. Martin Purkyt
sídlem Arbesovo nám. 257/7, 150 00 Praha 5

proti

žalované: **Česká republika - Státní pozemkový úřad**, IČO 01312774
bytem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3
zastoupené advokátem: Mgr. David Krofta
sídlem Tyršův dům, Újezd 450/40, 118 01 Praha 1- Malá Strana

o nahrazení projevu vůle uzavřít smlouvu o převodu pozemků

takto:

I. Rozsudek Okresního soudu v Písku ze dne 9. 3. 2022 č. j. 12 C 59/2021-696 se ve výroku III. **opravuje** *ohledně uložení povinnosti zaplatit náklady řízení*, tak, že správně zní:

„Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobcům, kteří jsou oprávněni společně a nerozdílně na náhradě nákladů řízení částku ve výši, 201 657,63 Kč, a to do tří dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobců“.

II. Rozsudek Okresního soudu v Písku ze dne 9. 3. 2022 č. j. 12 C 146/2021-696 se **doplňuje** o výrok IV.:

„Žalovaná je **povinna** zaplatit České republice – Okresnímu soudu v Písku částku 1 760 Kč jako náklady řízení zálohované státem na znalečném, a to do tří dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.“

Odůvodnění:

Soud rozhodl ve věci nahrazení projevu vůle mj. i o náhradě nákladů řízení ve výroku III., ke však nesprávně uvedl ohledně označení povinného: „Žalovaný je povinen...“ na místo správného „Žalovaná je povinna...“ Protože jde o zřejmou nesprávnost, byla podle § 164 o. s. ř. provedena oprava tímto opravným usnesením.

Protože nebylo dosud rozhodnuto o nákladech řízení zálohovaných státem na znalečném za účast Ing. Jiřího Cihláře při jednání soudu dne 9. 3. 2022, jež bylo přiznáno ve výši 1 760 Kč

usnesením Okresního soudu v Písku dne 7. 2. 2022 č. j. 12 C 146/2021-623, rozhodl soud o povinnosti zaplatit tyto náklady dle § 148 o. s. ř. a § 142 o. s. ř. ČR – Okresnímu soudu v Písku a § 166 o. s. ř., jak je zřejmé z výroku II. usnesení shora.

Poučení:

Proti výroku I. tohoto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného. Proti opravenému rozsudku č. j. 12 C 146/2021- 696 ze dne 9. 3. 2022 je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne právní moci tohoto opravného usnesení, a to ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Proti výroku II. tohoto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného. Nebudou-li povinnosti uložené vykonatelným usnesením splněny řádně a včas, může se oprávněný domáhat jejich splnění návrhem na soudní výkon rozhodnutí

Písek dne 9. 3. 2022

Mgr. Daniela Špeldová v. r.
samosoudkyně

Toto rozhodnutí Okresního soudu v Písku ze dne 9. 3. 2022 č. j. 12 C 146/2021-708 nabylo právní moci dne: 27. 4. 2022.

Doložku právní moci připojila dne 20. 7. 2022:
Marcela Mášková

Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Mášková.